

APRIL 2021

Liahona

Wegwijzer naar Jezus Christus

KOM TOT
CHRISTUS

EVANGELIEBASIS

Waarom we de Heiland nodig hebben, p. 6

DE WEG NAAR CHRISTUS VINDEN

Wees niet bevreesd in tijden van beproeving, p. 8

Piriápolis, Uruguay

Elsa Castillo De Aicardi en haar kleinzoon maken vaak een strandwandeling vlak bij hun huis. Op deze foto ziet u drie dingen waarvoor mensen in Uruguay gepassioneerd zijn: familie, *voetbal* en het strand. In veel Uruguayaanse gezinnen helpen de grootouders met de opvoeding van de kinderen. In Uruguay heeft de kerk:

107.103 leden

134 wijken en gemeenten

2 zendingsgebieden en 1 tempel

Kinderen opvoeden

In de hoofdstad Montevideo zorgt Andrea Rodriguez voor de baby terwijl haar man, Marcos Sormani, met hun andere kinderen speelt. 'Hedendaagse profeten leren ons dat ouders een heilige plicht hebben om hun kinderen op te voeden', zegt ze.

'Wees niet verontrust, want wanneer al deze dingen geschieden, zult u weten dat de beloften die u zijn gedaan, vervuld zullen worden.'

LEER EN VERBONDEN 45:35

Op de beloften van de Heiland vertrouwen

We hebben allemaal problemen. Sommige zijn klein en tijdelijk, terwijl andere groot en blijvend zijn. In moeilijke tijden kunnen zorgzame vrienden ervoor zorgen dat we ons geliefd en gesteund voelen.

Op pagina 32 maakt u kennis met een van mijn beste vriendinnen, Heather, die me tientallen jaren liefdevol heeft gesteund. Ze is een vrouw met een opmerkelijk geloof. Ze laat haar hoop en goede werken niet door aardse problemen – zoals haar dagelijkse strijd met hersenverlamming – overweldigen. Ze behoort tot onze vele broeders en zusters die ondanks hun medische beperkingen, Gods koninkrijk op krachtige wijze kunnen opbouwen.

Ik heb Heather vele malen horen getuigen dat ze op de beloften van de Heiland vertrouwt. Die boodschap is vooral in deze paastijd aangrijpend, nu we worden aangemoedigd om even rustig te overdenken wat Jezus Christus mogelijk heeft gemaakt. Zijn liefde kan onze problemen in stapstenen veranderen. Door zijn verzoening zijn er geen pijn, ziekten of beperkingen die Hij niet begrijpt. Hij biedt volledige genezing. Dat is de vreugde die we tijdens het paasfeest vieren.

Veel liefs,

Marissa

Marissa Widdison

Assistent-hoofdredacteur app Evangelieleven

‘We [mogen] ons niet door wereldse zorgen van gehoorzaamheid aan de Heer laten afleiden.’

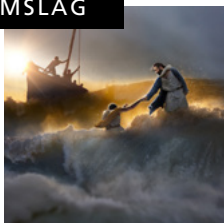
– Ouderling Hans T. Boom van de Zeventig, p. 18

THEMA-ARTIKEL

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

April 2021
jaargang 121 nummer 4
Liahona 17467

OMSLAG

Voleinder van het geloof, J. Alan Barrett

INHOUD

- 6** Evangeliebasis
Jezus Christus heeft ons van zonde en dood verlost
- 8** De volheid van Christus nastreven
Ouderling Jeffrey R. Holland
Laten we in deze paastijd dichter tot Jezus Christus komen en zijn vrede voelen.
- 12** Onder heiligen der laatste dagen
Geloofsverhalen van kerkleden uit de hele wereld.
- 16** De inclusieve kerk
Alleenstaanden niet uitsluiten
Jacob Call
- 22** Het opmerkelijke contrast tussen de Heiland en de tegenstander
Kathryn Thomas
Als we de verschillen tussen Christus en Satan zien, kunnen we de liefde van de Heiland beter waarderen.
- 30** Beginselen voor uw bediening
Onze bediening aan mensen met een beperking
- 32** Geloof op alle niveaus van vaardigheid
Marissa Widdison
Iedereen heeft unieke vaardigheden om aan de opbouw van Gods koninkrijk bij te dragen.
- 36** Getrouwd ouder worden
Voor uzelf zorgen terwijl u voor anderen zorgt
Koji Okumura
- 38** Voor ouders
Met de hulp van Jezus Christus overwinnen
- 40** Opvoeden vanuit geloof in een veranderende wereld
Denise Dunlop
Drie evangeliegericht ideeën voor ouders om hun kinderen te leiden.

Het Eerste Presidium: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Het Quorum der Twaalf Apostelen: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares
Redacteur: Randy D. Funk

Adviseurs: Marcos A. Aidukaitis, Michelle D. Craig, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Jeremy R. Jaggi, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Bradley R. Wilcox

Algemeen directeur: Richard I. Heaton
Directeur kerktijdschriften: Allan R. Loyborg
Zakelijk manager: Garff Cannon
Hoofdredacteur: Adam C. Olson
Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr, Matthew D. Flitton, Mindy Selu, Marissa Widdison

Publicatie-assistente: Enish C. Dávila

Teksten en redactie: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh Herbert, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Richard M. Romney, Margaret Willes
Artdirector: Tadd R. Peterson

Vormgeving: Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr

Coördinatrice intellectueel eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Ammon Harris

Productie: Ira Glen Adair, Andrea Bird, Julie Burdett, José Chavez,

Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrisaa M. Smith

Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis

Directeur distributie: Nelson Gonzalez

Postadres: Liahona, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat ‘kompas’ of ‘aanwijzer’)

KOM DAN EN VOLG MIJ

18 Wereldse zorgen overwinnen

Ouderling Hans T. Boom

Zegeningen voor hen die onze hemelse Vader op de eerste plaats zetten.

25 Vrouwen aan de wieg van de herstelling:

Jane was blijmoedig tijdens de reis

Een hoogtepunt uit het leven van Jane Manning James.

26 Leer en Verbonden 30–44

Wekelijkse artikelen ter verdieping van uw studie van de Leer en Verbonden.

JONGVOLWASSENEN

42 Standhouden als dierbaren de kerk verlaten

Frederik Hegner Odgaard

Wat ik leerde toen mijn broer de kerk verliet.

46 Mijn familie werd gezegend door de geïnspireerde veranderingen in het zendingswerk

Lara Agustina Chaves

Onze hemelse Vader hoort onze gebeden en kan ons helpen met het verkondigen van het evangelie.

48 Meer voor jou!

Kijk welke andere digitale thema-artikelen er deze maand voor jongvolwassenen zijn.

REGIONALE BIJLAGE

Bij voldoende kopij is er midden in de *Liahona* een bijlage met regionaal nieuws.

DIGITALE THEMA-ARTIKELEN

De volgende artikelen staan in de uitgave van deze maand in de Evangeliebibliotheek:

Mantelzorger? Zorg ook goed voor uzelf

Koji Okumura

Een uitgebreide versie van het artikel op pagina 36.

De invloed van de algemene conferentie op mijn bekering

Amy Foster

Van de vroege heiligen leren: wereldse zorgen naast ons neerleggen

Matthew Godfrey

VOEL U MEER VERBONDEN

Zoek naar nummers van het tijdschrift in audio-, digitaal, en papieren formaat op **liahona.ChurchofJesusChrist.org**. Gebruik de link op die pagina om uw vragen, feedback of verhalen in te sturen.

Bovendien kunt u ons e-mailen: **liahona@ChurchofJesusChrist.org**. Of stuur een brief naar: Liahona, floor 23
50 E. North Temple St.
Salt Lake City, UT, 84150-0023, VS

betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallaars, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (De frequentie verschilt per taal.)

© 2021 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Auteursrecht: tenzij anders aangegeven, mag materiaal in de *Liahona*

voor eigen, niet-commercieel gebruik (waaronder kerkroepingen) gekopieerd worden. Dat recht kan op elk moment ingetrokken worden. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Auteursrechtelijke vragen kunt u richten aan het Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 5, Salt Lake City, UT 84150, VS; e-mailadres: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2021 Vol. 121 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new

address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: +1 800 537 5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Jezus Christus heeft ons van zonde en dood verlost

Door zijn offer krijgen wij allemaal de kans om eeuwige vrede en vreugde te vinden.

Wij noemen Jezus Christus onze Verlosser. Dat doen we omdat Hij de prijs voor onze zonden heeft betaald en de dood heeft overwonnen. Hij heeft ons verlost! Zijn offer voor ons, het zoenoffer genoemd, is de belangrijkste gebeurtenis die ooit heeft plaatsgevonden. Door Hem is de dood niet het einde. Door Hem kunnen we vergeving van onze zonden ontvangen, gezuiverd worden en elke dag groeien.

Jezus Christus was de Eerstgeborene

Voordat we op aarde kwamen, leefden we bij onze hemelse Ouders. Als de Eerstgeborene werkte Jezus Christus mee aan de schepping van deze prachtige wereld. Hij werd gekozen om onze Heiland te worden. Hij stemde ermee in om als volmaakt voorbeeld op aarde geboren te worden, zijn evangelie te verkondigen, en de verzoening voor ons tot stand te brengen.

Jezus Christus heeft de prijs voor onze zonden betaald

Toen Jezus wist dat Hij binnenkort zou sterven, ging Hij naar de hof van Gethsémané om te bidden. Tijdens dat gebed begon Hij de prijs voor onze zonden te betalen. Gewillig leed Hij zodat wij dat niet hoeven te doen als we ons bekeren. Als we ons van zonde afkeren en de Heiland volgen, kunnen we vergeving en genezing ontvangen. Dankzij de Heiland kunnen we geestelijke vooruitgang maken en eeuwig met onze hemelse Vader samenleven.

Jezus Christus overwon de dood

Na zijn gebed in Gethsémané werd Jezus verraden, gearresteerd en tot de kruisdood veroordeeld. Hoewel Hij almachtig was, stond Jezus toe dat Hij aan het kruis zou sterven. Zijn volgelingen legden zijn lichaam liefdevol in een graf. Ze beseften niet dat hoewel zijn lichaam dood was, zijn geest in de geestenwereld levend was. Drie dagen later kwam Jezus weer tot leven en bezocht Hij hen, waarmee Hij bewees dat Hij de dood kon overwinnen. Daarmee werd zijn verzoening voltooid. Doordat Jezus is opgestaan, kunnen wij ook allemaal na de dood opstaan.

De betekenis van Kerstmis en Pasen

In grote delen van de wereld vieren mensen twee feestdagen die ons aan de verzoening van Jezus Christus herinneren. Met Kerstmis herdenken we dankbaar dat Jezus bereid was om naar de aarde te komen, hoewel dat zijn lijden en dood ten behoeve van ons inhield. Met Pasen vieren we dat de Heiland zonde en dood heeft overwonnen, waardoor wij hoop op een eeuwige toekomst van vreugde krijgen.

Wat staat er in de Schriften over de verzoening van de Heiland?

Jezus onderging allerlei pijnen, ziekten en verleidingen. Omdat Hij ons zo goed kent, kan Hij ons 'te hulp' komen (zie Alma 7:11–12).

De Heiland begrijpt onze ziekten en ons leed (zie Jesaja 53:2–5).

God heeft Jezus gezonden om ons te verlossen, omdat Hij ieder van ons liefheeft (zie Johannes 3:16–17).

Jezus bad voor zijn volgelingen, waartoe wij ook behoren, opdat we tegen kwaad beschermd en één met Hem en onze hemelse Vader zouden worden (zie Johannes 17).

Onze Heiland nodigt ons uit om Hem te volgen en in zijn tegenwoordigheid terug te keren (zie Leer en Verbonden 19:16–19, 23–24; 132:23).

Woorden om te onthouden

We hopen dat u meer over de verzoening van Jezus Christus te weten bent gekomen. Hier zijn nog enkele andere evangeliewoorden uit dit nummer:

Genade: De hulp of kracht die ons door de verzoening van Jezus Christus wordt gegeven (zie pagina 10).

Voltijdzending: Wanneer leden van de kerk een roeping aanvaarden om hun dagelijks leven achter te laten en voor een bepaalde periode elke dag evangeliewerk te verrichten (zie pagina 21).

Tegenstander: Een andere naam voor Satan, ofwel de duivel (zie pagina 22).

De volheid van Christus nastreven

Ouderling
Jeffrey R. Holland
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

Ik wil graag enkele woorden spreken over ons persoonlijke streven om 'tot de maat van de grootte van de volheid van Christus' te komen (zie Efeze 4:13). Ik hoop dat u er iets aan zult hebben in de omstandigheden waarin u zich bevindt.

Sommigen van u zijn waar u wilt zijn, of u weet in ieder geval waar u naartoe wilt. Sommigen onder u lijken al veel zegeningen en geweldige keuzes in het vooruitzicht te hebben. Anderen onder u menen dat u om wat voor reden dan ook een tijdje minder fortuinlijk bent geweest en dat er minder aantrekkelijke mogelijkheden voor u in het verschiet liggen.

Maar waar u ook naartoe gaat en hoe u uw problemen ook overwint, ik moedig u aan om tot de Heiland, Jezus Christus, te komen. Dat is de noodzakelijke eerste stap om uw persoonlijke bestemming te bereiken, om geluk

*Laten we in deze
paastijd dichterbij Jezus
Christus komen en naar
zijn geruststellende stem
van vrede luisteren.*

en kracht te vinden, en om uw uiteindelijke bestemming en succes te bereiken. (Zie 1 Nephi 10:18; 2 Nephi 26:33; Omni 1:26; Leer en Verbonden 18:11.)

U kunt dat alles ontvangen als uw antwoord op de vraag 'Waar gaat u heen?' (Mozes 4:15) luidt: 'Waar U Zich ook bevindt, Heer.'

Het leven is soms moeilijk. We moeten pijn, spijt en echte problemen overwinnen. We krijgen met

teleurstellingen en verdriet te maken, met allerlei hoogten en dieptepunten. Maar de Heer en de profeten hebben ons zoveel aanmoedigende woorden gegeven over de manier waarop we die problemen kunnen oplossen, dat we er een dagboek van kosmische afmetingen mee kunnen vullen.

'Vrede laat Ik u'

De zegen die de Heer zijn discipelen gaf toen Hij steeds dichterbij de pijn en het leed van Gethsémané en Golgotha kwam, is enorm ontroerend. Op die avond, de avond van het grootste leed dat ooit op aarde heeft plaatsgevonden of zal plaatsvinden, zei de Heiland: 'Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u. [...] Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden' (Johannes 14:27).

Wat een adembenemend zicht op het leven in die kwellende uren! Hoe kon Hij dat zeggen, terwijl Hij wist wat Hem te wachten stond? Hij kon dat zeggen omdat zijn kerk en zijn evangelie een gelukkig einde hebben! Voor ons is de overwinning al behaald. Hij kijkt naar de lange termijn, naar het totaalbeeld.

Maar ik ben bang dat sommigen van ons nog steeds dat clichématige overblijfsel van ons puriteinse erfgoed in ons hebben, namelijk dat het op de een of andere manier verkeerd is om getroost of geholpen te worden, dat we ons altijd ellendig over iets moeten voelen. Ik beweer dat de zinsnede 'heb goede moed' (Johannes 16:33) in onze zoektocht naar 'de maat van de grootte van de volheid

*Maak u geen
zorgen of Christus
nog voldoende
wonderen heeft om
u te helpen. Zijn
'genade is genoeg'.*

van Christus' (Efeze 4:13) het gebod kan zijn dat, zelfs in het hart van anderszins trouwe heiligen der laatste dagen, over het algemeen wordt overtreden. Toch is er bijna niets zo pijnlijk voor het genadige hart van de Heer.

Hoeveel zorgen ik me ook zou maken als een van mijn kinderen in ernstige problemen kwam, of ongelukkig of ongehoorzaam was, ik zou nog veel meer ontredderd zijn als ik het gevoel had dat het kind me niet kon vertrouwen om hulp te verlenen, of als het zou denken dat zijn of haar belangen niet belangrijk of niet veilig bij mij zouden zijn.

In diezelfde geest ben ik ervan overtuigd dat niemand van ons echt kan begrijpen hoe diep het liefdevolle hart van God de Vader of dat van zijn Zoon, de Heiland van de wereld, gekwetst zou zijn als Zij zouden merken dat mensen zich niet veilig in hun handen zouden voelen en geen vertrouwen in hun geboden zouden hebben. Dierbare vrienden, alleen al daarom moeten we opgewekt zijn!

Zijn 'genade is genoeg'

Een ander advies over het zoeken naar Christus en de maat van zijn volheid vond plaats toen Jezus het wonder verrichtte waarbij Hij vijfduizend mensen met vijf broden en twee vissen te eten gaf (zie Mattheüs 14:13–21). (Maak u trouwens geen zorgen of Christus nog voldoende wonderen heeft om u te helpen. Zijn genade is genoeg [zie 2 Korinthe 12:9]. Dat is de geestelijke, eeuwige les die we van dit wonder kunnen leren. Hij heeft meer dan voldoende zegeningen ter beschikking, met verscheidene manden vol als restant! Geloof en aanvaard zijn aanbod van 'het Brood des levens'! [Johannes 6:35].)

Toen Jezus de menigte te eten had gegeven, stuurde Hij de mensen naar huis en liet Hij zijn discipelen in een vissersboot naar de andere kant van het Meer van Galilea gaan. Toen 'klom Hij de berg op om er in afzondering te bidden' (Mattheüs 14:23).

Het was een stormachtige avond. De wind moet hevig zijn geweest. Vanwege de wind

hadden deze mannen waarschijnlijk niet eens de zeilen gehesen. Ze gebruikten alleen de roeispanten – en dat was heel zwaar.

Dat weten we omdat ze ‘in de vierde nachtwake’ (Mattheüs 14:25) – ergens tussen 3 en 6 uur ‘s morgens – nog maar enkele kilometers hadden afgelegd (zie Johannes 6:19). Het schip bevond zich toen in een zware storm.

Maar, zoals altijd, waakte Christus over hen. Omdat Hij zag dat zij in de problemen verkeerden, nam Hij de kortste weg naar hun boot en liep Hij over het water naar hen toe.

‘Wees niet bevreesd’

Toen de nood hoog was, zagen de discipelen in de duisternis een persoon in een wapperende mantel op de golven naar hen toe komen. Ze schreeuwden het uit van angst omdat ze dachten dat het een spook was. Toen, in de storm en de duisternis – toen de zee zo groot en hun boot zo klein leek – hoorden ze de ultiem geruststellende stem van vrede van hun Meester: ‘Ik ben het; wees niet bevreesd’ (Mattheüs 14:27).

Dit verhaal herinnert ons eraan dat als we tot Christus willen komen, zijn volheid willen ontvangen, of als Hij komt om ons die volheid te geven, onze eerste stap een pure verschrikking kan lijken. Dat hoeft niet zo te zijn, maar het gebeurt soms wel. Een grote ironie in het evangelie is dat de bron van hulp en veiligheid die ons wordt geboden, juist hetgeen is waarvan we in onze aardse kortzichtigheid soms wegvluchten.

Ik heb onderzoekers om wat voor reden dan ook bij de doopvont vandaan zien rennen. Ik heb zendelingen een zendingsoproep zien weigeren. Ik heb geliefden van een huwelijk zien wegvluchten. Ik heb leden een zware roeping zien weigeren. En ik heb mensen hun kerklidmaatschap zien opzeggen.

We vluchten vaak weg van wat ons kan verlossen en kalmeren. Te vaak denken we dat toezeggingen in het evangelie beangstigend zijn, waarna we ze verzaken.

Ouderling James E. Talmage (1862–1933) heeft gezegd: ‘Elke volwassene maakt dingen mee die op de strijd van de reizigers in de storm lijken, met tegenwind en dreigende golven. Vaak is de nacht van strijd en gevaar ver gevorderd voordat er hulp verschijnt. En zelfs dan wordt de hulp vaak als een grote verschrikking beschouwd. [Maar,] net als met [deze discipelen] in de onstuimige wateren, horen allen die in geloof zwoegen, de stem van de Verlosser – “Ik ben het, wees niet bevreesd.”’¹

Kom tot Hem

Het mooie aan deze uitnodiging om de Heiland te ontvangen, tot Hem en de grootte van zijn volheid te komen, is dat iedereen dat kan doen. Dat houdt niet in dat iedereen die u kent de geboden wil onderhouden, of dat iedereen die u tegenkomt de geboden onderhoudt. Maar het betekent wel dat het zonder enige bijzondere gave of nalatenschap mogelijk is om de geboden na te leven.

Ik smeeek u vriendelijk om het geloof te ontwikkelen dat ‘helder schijnt en zuiver en sterk is’, totdat Christus in ‘elke vierkante centimeter van [onze] cultuur is doorgedrongen’² en de maat van de volheid van de grootte van Christus een deel van ons is geworden (zie Efeze 4:13).

Het leven is een uitdaging. U zult met moeilijkheden te maken krijgen. U zult hartzeer ondervinden. Dierbaren zullen overlijden. Dus waar u ook heengaat, kom eerst tot Jezus Christus. Bedenk dat zijn leed en opstanding de overwinning van moeilijkheden en van de dood mogelijk hebben gemaakt. Sluit uw verbonden met Hem en houd u eraan wanneer u uw reis vervolgt.

In al mijn zwakheden, die ik graag erken, verlang ik dat wij ‘de maat van de grootte van de volheid van Christus’ zullen bereiken. Ik wil tot Hem komen. Ik wil dat Hij, zo mogelijk, tot mij komt. En ik wens oprecht dat u allen die zegen zult ontvangen. ■

Uit een multiregionale devotionale voor jongvolwassenen, ‘The Measure of the Stature of the Fulness of Christ’, gehouden op 9 februari 2020 te Stanford (Californië, VS).

NOTEN

1. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 337.
2. Eric Metaxas, *Bonhoeffer: Pastor, Martyr, Prophet, Spy* (2010), 248.

Moeders lege stoel

Catherine McDermott, Utah (VS)

Elke zondag zat mijn moeder op dezelfde plek op de eerste rij in de ZHV.

Mijn man en ik woonden in dezelfde wijk als mijn lieve moeder. Als lid van het ZHV-presidium zat ik elke zondag vooraan in het ZHV-lokaal met mijn gezicht naar de zusters. Mijn moeder zat altijd op dezelfde plek op de eerste rij.

Ik keek en luisterde tijdens de les altijd graag naar haar reacties en opmerkingen. Na elke bijeenkomst kuste ze me op de wang en kneepte ze even in mijn hand. Mijn moeder en ik hadden een hechte band, dus het brak mijn hart toen ze onverwachts overleed.

Na haar begrafenis bleef ik verdrietig. Op zondag vroeg mijn man of ik zonder hem naar de kerk kon gaan. Door zijn roeping was hij vaak in een andere unit.

‘Het zal wel gaan, totdat ik de stoel van mijn moeder zie’, zei ik. ‘Ik weet niet of ik mijn emoties onder controle kan houden als ik die lege stoel zie.’

Mijn man stelde voor om niet naar de stoel te kijken. Ik besloot mijn best te doen.

Iedereen in de kerk was behulpzaam en liefdevol. Toen het tijd voor de ZHV was, ging ik vooraan zitten, maar ik bleef naar de grond kijken.

Toen de les begon, kon ik het niet laten om naar de plek van mijn moeder te kijken. Ik verwachtte een lege stoel, maar in plaats daarvan

zag ik mijn dienende zuster op haar plek zitten. Ze glimlachte naar me. Ik voelde me opgelucht en dankbaar. Ik kon meedoen zonder door verdriet overmand te worden. Na de bijeenkomst bedankte ik haar.

‘De lege stoel van mijn moeder was iets wat ik vandaag niet had aangekund. Hoe wist je dat?’ vroeg ik.

‘Toen ik vandaag het lokaal binnenkwam, kreeg ik het gevoel dat het moeilijk voor je zou zijn om haar lege stoel te zien’, zei ze. ‘Dus besloot ik er te gaan zitten.’

Dat vriendelijke gebaar betekende meer voor me dan ze beseftte. Ik ben zo dankbaar dat ze gehoor gaf aan de ingeving van de Geest. Ik weet dat zelfs kleine daden een genezende invloed kunnen hebben op de mensen die we dienen. Dat is volgens mij de manier waarop de Heiland wil dat wij elkaar dienen. ■

A photograph of a woman, Josie Delgada, smiling and holding a young child. The woman is wearing a red and white striped shirt. The child is wearing a red shirt. They are standing in front of a background of green leaves.

Josie Delgada Trinidad Kota Kinabalu (Maleisië)

Misschien is het mijn roeping om voor kinderen te zorgen die geen moeder hebben of ver bij hun moeder vandaan wonen.

Ik voelde me verdrietig omdat ik ongehuwd was en graag kinderen wilde hebben. Maar het moederschap is een bijzondere roeping die God elke vrouw geeft. Misschien hebt u zelf geen kinderen, maar u kunt toch moeder zijn.

MEER WETEN

- Lees Josies verhaal op ChurchofJesusChrist.org/go/42113.

FOTO: CHARLOTTE LARCABAL

'Zuster, ik heb u lief'

Bill McGraw, Oklahoma (VS)

We hoeven ons nooit te schamen als we gehoor geven aan een ingeving.

Toen ik als lid van het quorumpresidium ouderlingen een gesprek met iemand had, vroeg ik het quorumlid of hij ooit gehoor aan een geestelijke ingeving had gegeven. Hij dacht even na en vertelde me het volgende.

Toen hij op een middag aan het afwassen was, kreeg hij een sterk gevoel om bij een van zijn burens aan te bellen. Hij begreep niet waarom, maar de ingeving was krachtig en dringend. Hij stopte waar hij mee bezig was, en ging meteen de deur uit.

Hij kwam bij de deur van de burens en belde aan, terwijl hij niet wist wat hij zou zeggen. Niemand deed open. Hij belde opnieuw. Er werd nog steeds niet opengedaan. In de veronderstelling dat er niemand thuis was, draaide hij zich om. Maar hij kreeg nog een ingeving.

Hij ging terug naar de deur en zei eenvoudigweg: 'Zuster, ik heb u lief.' Toen ging hij weg.

Hij vond het een ongebruikelijk moment en schaamde zichzelf een beetje. Ik zei tegen hem dat de Heer ons niet altijd de reden voor bepaalde ingevingen geeft. Maar we hoeven ons nooit te schamen om er gehoor aan te geven. Vlak na ons gesprek verhuisde deze broeder.

Tijdens een vasten-en-getuigenisdienst een jaar later liep een voor mij onbekende

zuster naar het podium om haar getuigenis te geven. Terwijl de tranen over haar wangen stroomden, vertelde ze dat ze al verscheidene jaren niet naar de kerk was geweest. Ze was zo depressief geworden dat ze het gevoel had dat ze echt niet meer verder kon.

'Hemelse Vader, als U echt bestaat en als U echt van mij houdt,' bad ze, 'laat me dat dan weten!'

Bijna onmiddellijk hoorde ze iemand aanbellen, en toen opnieuw. Toen ze niet opendeed, hoorde ze een stem die zei: 'Zuster, ik heb u lief.'

Ze zei dat ze door liefde overmand werd, en dat ze nieuwe kracht kreeg om haar problemen onder ogen te zien. Ze zei dat niet alles was opgelost, maar dat haar leven beter werd.

Ik had geen deel van die ervaring uitgemaakt, maar ik voelde me toch gezegend. Ik leerde dat uit twee ogenschijnlijk ongerelateerde geloofsdaaden duidelijk bleek dat onze Vader in de hemel ons allemaal kent, en dat Hij van ons verwacht dat wij gehoor geven aan zijn ingevingen om zijn kinderen te helpen. Ik ben dankbaar voor deze kennis en koester die. ■

Hier voor een reden

Matt Morrell, Utah (VS)

Onze hemelse Vader heeft ons lief en wil ons zegenen, soms op onverwachte manieren.

Ik was al ruim een jaar op zending in Nederland en België toen mijn zendingspresident me opbelde om me te laten weten dat ik naar een nieuw gebied zou worden overgeplaatst.

Hij zei waar ik naartoe zou gaan en wie mijn collega zou worden, en hij bedankte me voor mijn bereidheid om te dienen. Ik had op een heel ander gebied gehoopt, maar ik reisde naar de andere kant van het land en deed mijn best om mezelf in het werk van de Heer te storten.

Vanaf het moment dat ik aankwam, vroeg ik me af waarom ik daarnaartoe was gestuurd. Op een dag zei mijn collega dat we een afspraak hadden met een minderactieve vrouw uit Puerto Rico. Ze sprak alleen Spaans. Gelukkig sprak mijn collega Spaans, want ik zeker niet!

Tijdens de afspraak sprak mijn collega met de zuster, terwijl ik glimlachte en knikte. Voordat we onze les gaven, vroeg mijn collega aan de zuster of ze een exemplaar van het Boek van Mormon in het Nederlands had zodat ik kon meelesen. We hadden die dag ons laatste exemplaar weggegeven. Ze pakte een boek van de bovenste plank.

Mijn collega sloeg het boek open en las de binnenomslag. Hij keek me aan en vroeg: 'Ken je deze persoon?'

Hij liet me de binnenomslag zien, waarop het getuigenis van een andere ouderling Morrell stond geschreven. Ik herkende het adres dat onder het getuigenis stond.

Jaren eerder was mijn neef als zending in de wijk van deze zuster in Puerto Rico werkzaam geweest. Toen hij en zijn collega te horen kregen dat zij naar Nederland zou verhuizen, hadden ze haar een Boek van Mormon in het Nederlands gegeven waarin ze hun getuigenis hadden geschreven.

Toen ik het getuigenis van mijn neef had gelezen, kreeg ik een duidelijke ingeving. 'Jij bent hier voor een reden', leek de Geest te zeggen.

'Er zijn mensen in dit gebied die op jou wachten om in het evangelie te worden onderwezen.'

Toen we uitlegden dat de zending die zijn getuigenis had geschreven en ik neven van elkaar waren, zei deze zuster dat ze het gevoel had dat God haar liet weten hoeveel Hij haar liefhad en wilde dat ze naar de kerk zou terugkeren.

Onze hemelse Vader heeft ons lief en wil ons zegenen, soms op onverwachte manieren. Ik voelde me nederig omdat ik als werktuig in de handen van de Heer deze zuster tot zegen kon zijn. ■

Alleenstaanden niet uitsluiten

Jacob Call

‘Wilt u als gezin alstublieft bij elkaar gaan zitten nu we met de volgende bijeenkomst van de wijkconferentie beginnen?’

Dat soort opmerkingen doen me altijd een beetje ineenkrimpen. Waar moet ik als alleenstaande man dan gaan zitten? Soms heb ik het gevoel dat andere mensen ook niet weten waar ik zou moeten zitten, of waar ik thuishoor. Wat kunnen we als evangeliefamilie doen om

ervoor te zorgen dat iedereen, gehuwd of ongehuwd, zich thuis en betrokken voelt? De volgende drie ideeën kunnen nuttig zijn.

Hier zijn enkele ideeën waarmee u en uw wijk ongehuwde leden meer op hun gemak kunnen stellen in de kerk.

Neem de gewoonten in de wijk eens onder de loep

Door het herstelde evangelie kunnen we prachtige leerstellingen over eeuwige gezinnen leren. Maar ik heb enkele culturele gewoonten gezien waardoor ongehuwde mensen het gevoel krijgen dat ze niet echt in de kerk thuishoren.

Ik heb bijvoorbeeld wijken gezien waar alleen echtparen de gebeden in de bijeenkomsten uitspreken. Ik heb opmerkingen van leden gehoord wanneer een ongehuwde man in de bisschop wordt geroepen. Dergelijke kleine voorvallen kunnen een emotionele belemmering zijn die ongehuwde mensen moeten overwinnen voordat ze zich in de kerk thuis voelen.

Zijn er gewoonten die u en uw wijk kunnen veranderen om inclusiever te zijn? Dat kan een goede vraag zijn om met de bisschop of de wijkraad te bespreken.

Pas op voor onbedoelde uitsluiting

Soms kunnen zelfs de mensen die denken dat ze inclusief zijn onbedoeld anderen uitsluiten. Toen ik bijvoorbeeld in de kinderkamer werkzaam was, miste ik vaak bekendmakingen die gedurende het tweede uur van de kerkbijeenkomsten genoemd werden. Toen ik er met een leider over sprak, zei hij: 'Maar hoort je vrouw die bekendmakingen niet in de ZHV?'

Op dat moment kon ik erom lachen. Maar de reactie van die goede man vertegenwoordigde een denkwijze waardoor ik werd uitgesloten. Beschouwen we onze medeleden als onderdeel van een 'wijkfamilie' bestaande uit gehuwde

mannen en vrouwen met kinderen? Of beschouwen we elkaar als leden van een 'wijkfamilie' bestaande uit personen die voor elkaar zorgen en elkaar versterken? Beide perspectieven zijn belangrijk. Terwijl we ons bewust blijven van de gezinnen in onze wijk, kunnen we mensen ook persoonlijk leren kennen – hun omstandigheden, interesses en behoeften – en onbedoelde uitsluiting misschien vermijden.

Breid uw familiekring uit

Toen het lid van de bisschop gezinnen uitnodigde om tijdens de wijkconferentie bij elkaar te zitten, tikte iemand me op de schouder.

'Ik neem aan dat u het volgende uur deel van ons gezin uitmaakt', zei een vriendelijke zuster, en ze nodigde me uit om bij haar man en kinderen te komen zitten. Ik ben dankbaar voor mensen zoals zij die laten zien dat ze om me geven en me het gevoel geven dat ik welkom ben. Een bisschop was ook zo iemand. Hij nodigde me geregeld uit om de gezinsavond van zijn gezin bij te wonen.

Wie zou er iets aan hebben als u uw familiekring zou uitbreiden? Uw pogingen hoeven niet volmaakt te zijn. Een eenvoudige uitnodiging kan veel betekenen.

Ongehuwde heiligen: een grote kracht ten goede

Ik leid een rijkgevuuld leven en heb veel goede vrienden, maar er zijn ook eenzame, lege momenten waarop ik naar meer verlang. Op basis van mijn gesprekken met andere ongehuwde heiligen ben ik van mening dat die gevoelens gebruikelijk zijn.

Maar ik probeer geen zelfmedelijden te hebben. Als ongehuwde mensen kunnen we een goede invloed op anderen hebben. We kunnen vrienden, dierbare gezinnen en hele wijken en ringen versterken. De kerk heeft ons nodig! We mogen de verantwoordelijkheid om vriendschap te sluiten niet alleen aan anderen overlaten. We kunnen ons in de wijk voorstellen, aanbieden om te dienen, en anderen laten weten wat we nodig hebben.

Wat onze omstandigheden ook zijn, en wat onze relaties ook zijn (of niet zijn), we zullen eenzame, lege momenten hebben. Hoe dichter we bij onze hemelse Vader zijn en hoe meer we zijn liefde voelen, hoe meer kracht we zullen hebben om het goede te doen, vreugde te vinden en contact te leggen met onze broeders en zusters. ■

De auteur woont in Alabama (VS).

IEDEREEN IS DE MOEITE WAARD

'We zouden niet als gehuwd of ongehuwd gerangschikt mogen worden, maar als leden van de kerk, die allemaal recht hebben op dezelfde aandacht, zorg en kansen om te dienen.'

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), 'A Conversation with Single Adults', *Ensign*, november 1997, 18.

*Ik reed de hele middag op de fiets naar
allerlei bedrijven om een baan te vinden.*

Ouderling
Hans T. Boom
van de Zeventig

WERELDSE ZORGEN OVERWINNEN

*Ik mag me door wereldse zorgen niet van gehoorzaamheid
aan Gods woord laten afleiden.*

Zelfs als ons grote zegeningen beloofd worden, zullen we die zegeningen kwijtraken als we ons op wereldse zorgen richten in plaats van op de wil van de Heer. Dat komt duidelijk naar voren in het voorbeeld van een man in de begintijden van de herstelling.

James Covell, die zo'n veertig jaar voorganger in een andere kerk was geweest, 'had een verbond met de Heer gesloten dat hij elk gebod zou gehoorzamen dat de Heer hem bij monde van de profeet Joseph zou geven' (Leer en Verbonden 39, opschrift). Door middel van Joseph zei de Heer tegen Covell: 'Maar zie, de dagen van uw bevrijding zijn gekomen, indien u luistert naar mijn stem, die tot u zegt: Sta op en laat u dopen, en was uw zonden af, onder aanroeping van mijn naam, en u zult mijn Geest ontvangen, en een zegen zo groot als u nog nooit hebt gekend' (Leer en Verbonden 39:10).

Maar Covell [verwierp] het woord van de Heer en [keerde] tot zijn vroegere beginselen en volk terug' (Leer en Verbonden 40, opschrift). De Heer zei over Covell: 'Hij ontving het woord met blijdschap, maar terstond verzocht Satan hem; en de vrees voor vervolging en de zorgen van de wereld deden hem het woord verwerpen' (Leer en Verbonden 40:2). Vanwege zijn zorg over wereldse zaken raakte Covell de zegen kwijt die de Heer hem had beloofd.

Moet ik blijven of weggaan?

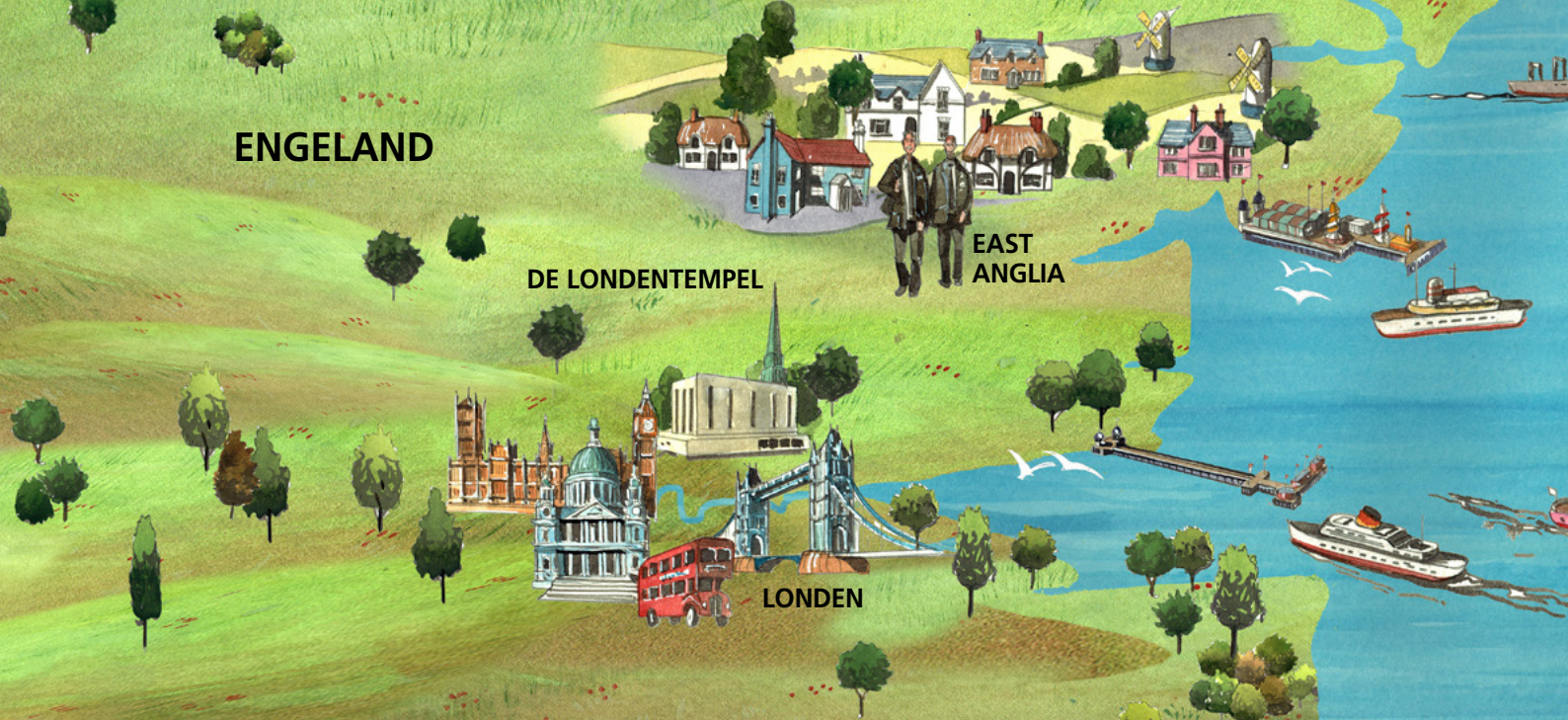
Ik heb geleerd dat we ons niet door wereldse zorgen van gehoorzaamheid aan de Heer mogen

laten afleiden. Ik ben in een geweldig, liefdevol gezin opgegroeid. Mijn ouders onderwezen ons in het evangelie, en hun liefde voor ons was een weerspiegeling van de liefde die onze hemelse Vader voor zijn kinderen heeft.

Toen ik 16 jaar was, kreeg ik de kans om op een boerderij in de Verenigde Staten te werken, met de mogelijkheid om daar ooit een eigen huis te bouwen. Dat sprak me wel aan omdat mijn vaderland, Nederland, een klein, dichtbevolkt land is.

Mijn voorouders aan mijn vaders kant hadden allemaal eenzelfde verlangen om zich ergens anders te vestigen. Ze verhuisden naar Indonesië, een voormalige kolonie van Nederland. Dat kon ik goed begrijpen. Het klimaat in Indonesië is heerlijk, het landschap is prachtig en er is voldoende ruimte. Mijn genen hadden dezelfde reislust waardoor mijn voorouders geïnspireerd werden. Zou ik ook mijn moederland achterlaten in mijn zoektocht naar succes en avontuur?

Terwijl ik een beslissing probeerde te nemen, gaf mijn vader me een kopie van een brief die hij en zijn zussen vele jaren daarvoor van hun zendingspresident, Donovan van Dam, hadden gekregen. President van Dam vroeg hen om in Nederland te blijven en daar de kerk op te bouwen. Mijn vader vertelde me dat hij had besloten om dat te doen. En aangezien de familienaam Boom op de brief stond, was het nu mijn beurt om te besluiten wat ik zou doen.

In de jaren na de Tweede Wereldoorlog waren veel leden van de kerk naar Amerika en Canada geëmigreerd. Ondanks het verzoek van de kerkleiders aan de leden om in hun eigen land te blijven en de kerk daar te versterken, emigreerden er in de jaren 70 nog veel leden. Met een gebed in mijn hart nam ik de beslissing om te blijven en de kerk in Nederland op te bouwen, hoewel ik niet volledig kon overzien wat dat betekende.

Beslissingen, beslissingen

Toen ik aan het eind van de jaren 70 mijn diploma van de middelbare school behaalde, was de Nederlandse economie in beroering. Er was veel werkloosheid. Alles bij elkaar genomen zag de toekomst er niet rooskleurig uit. Het was moeilijk om te besluiten wat de volgende stap zou zijn.

Mijn vader was gemeentepresident. Zo nu en dan spraken we over de mogelijkheid dat ik een voltijdzending zou vervullen. Dat zou uiteraard geweldig zijn. Daar had ik mijn hele leven al naar uitgekeken.

Maar ik begreep niet hoe een zending kon bijdragen aan mijn verantwoordelijkheid om voor mijn toekomstige gezin te zorgen. Van jongs af aan had ik al het verlangen om op een dag de vrouw van mijn leven te vinden en een gezin te stichten.

Omdat ik pas 17 jaar was, en niet wist wat ik moest doen, begon ik aan een studie. Maar na enkele weken kwam ik tot de conclusie dat die studierichting niet was wat ik wilde. Ik begon me zelfs af te vragen of ik er een

goede baan mee zou kunnen vinden. Ik overwoog om mijn studie af te breken.

Mijn ouders waren daar niet blij mee. Ze zeiden dat ik alleen mocht stoppen als ik een baan had. Ze dachten dat ik in de economische recessie toch geen baan zou kunnen vinden. Ik reed de hele middag op de fiets naar allerlei bedrijven. Uiteindelijk vond ik een bedrijf waar ik in het magazijn kon werken.

Mijn plan

Hoewel ik die tijdelijke baan aannam, had ik een plan. Ik zou politieagent worden. Zo'n baan als ambtenaar zou een stabiele manier zijn om voor mijn toekomstige gezin te zorgen. Dan zou alles wel goed komen.

Ik kan me nog goed herinneren dat ik examens moest afleggen om aan de politieopleiding te mogen beginnen. 's Morgens vroeg stapte ik op de trein en deed ik de hele dag allerlei testen. Aan het eind van de dag had ik een gesprek. Ze zeiden dat ik voor alle examens was geslaagd en dat ze me graag wilden hebben, maar dat ik als 17-jarige te jong was. Ze zeiden dat ik het een jaar later nog maar eens moest proberen.

Mijn wereld stortte ineen, en op weg naar huis vroeg ik me af: 'Wat nu?' Thuis luisterde mijn vader naar mijn frustratie en bood hij me aan om me een zegen te geven. Ik verwachtte dat de Heer zou zeggen dat alles op z'n pootjes terecht zou komen en dat ik op wonderbaarlijke wijze de politieopleiding zou kunnen volgen. In plaats daarvan zei de Heer dat ik, als ik Hem op de eerste plaats

De familie van ouderling en zuster Boom in 2019. Sindsdien is er nog een kleindochter geboren.

zou zetten, altijd brood op de plank zou hebben en voor mijn toekomstige gezin zou kunnen zorgen.

Een beter plan

In antwoord op mijn gebeden kreeg ik de ingeving dat het vervullen van een voltijdzending de manier was waarop ik de Heer op de eerste plaats kon zetten. Dat was ik altijd al van plan geweest, maar ik had nooit begrepen hoe de ene stap tot de andere zou leiden. Nu ik wist dat ik een voltijdzending zou vervullen, wilde ik dat zo snel mogelijk doen.

In die tijd kostte een zending 10.000 gulden, ofwel een jaarloon. Ik bleef in het magazijn werken en in de zomer van 1981 had ik 10.000 gulden gespaard. Ik was ondertussen ook 18 jaar geworden. Mijn vader, de gemeentepresident, zei dat ik te jong was om op zending te gaan. De districtspresident en de zendingspresident zeiden hetzelfde. In die tijd moest je 19 jaar zijn. Maar op mijn 18e verjaardag ging ik zelf naar de huisarts en de tandarts zodat ze hun deel van mijn zendingsaanbeveling konden invullen.

Op de een of andere manier was ik in staat om mijn leiders te overtuigen om mijn aanbeveling in te sturen. Toen begon de wachttijd. Ik wist niet dat mijn vader, de gemeentepresident, een brief had ontvangen. De aanbeveling was teruggestuurd omdat ik te jong was. Dat wilde hij nog niet tegen me zeggen, dus liep hij wekenlang met die brief in zijn binnenzak. Gelukkig had hij ondertussen een ander bericht ontvangen. Daar stond in dat de algemene autoriteiten in sommige situaties bereid waren

om een jonge man eerder op zending te laten gaan als hij goed was voorbereid. Al snel ontving ik een oproep voor het zendingsgebied Londen-Oost (Engeland). Mijn zending werd de zegen van mijn leven.

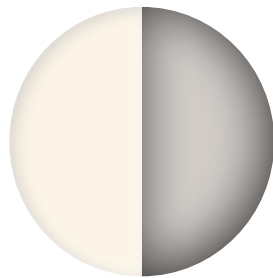
Zegeningen van de Heer

Drie maanden na mijn zending leerde ik de vrouw van mijn leven kennen. Een jaar later trouwden we in de Lontentempel (Engeland). De economie was nog steeds niet volledig hersteld, maar ik was altijd in staat om een baan te vinden en voor mijn gezin te zorgen. We hadden altijd brood op de plank en een dak boven ons hoofd.

Als zendeling werd dit een van mijn lievelingsteksten: 'Voor zover je de geboden van God onderhoudt, [zul je] voorspoedig zijn in het land' (Alma 36:1). Met die leidraad besloot ik om net als mijn vader in Nederland te blijven en de kerk in mijn vaderland op te bouwen.

Nu is de kleine gemeente waarin ik opgroeide een prachtige wijk waar onze kleinkinderen veel vrienden en vriendinnen in een groot jeugdwerk hebben. Onze zoons hebben een goede baan en zijn gezegend met brood op de plank. Ik zie dat mijn beslissingen een invloed op de volgende generatie hebben gehad, en dat zij ook het verlangen hebben om de Heer op de eerste plaats te zetten.

Ik ben dankbaar dat ik al op jonge leeftijd heb geleerd wat de juiste beslissing is: wereldse zorgen overwinnen en onze hemelse Vader op de eerste plaats zetten. Hij heeft me de zegeningen gegeven waar ik anders niet eens vanaf had geweten. ■

HET OPMERKELIJKE CONTRAST TUSSEN de Heiland en de tegenstander

*Als we de verschillen tussen Jezus Christus en
Satan bestuderen, krijgen we meer waardering
voor de zending en liefde van de Heiland.*

Kathryn Thomas

Seminarie en instituut

Overweeg de grootsheid van de gave die onze Heiland al Gods kinderen gaf toen Hij bereidwillig aanbood om het plan van de Vader te vervullen. In de voorsterfelijke raadsvergadering, toen onze hemelse Vader vroeg: ‘Wie zal Ik zenden?’ antwoordde de Heiland nederig: ‘Hier ben ik, zend mij’ (Abraham 3:27). Ook zei Hij: ‘Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig!’ (Mozes 4:2.)

Uit liefde voor ons bood Jezus Christus aan om onze Heiland te worden.¹ Satans reactie op het plan van de Vader was echter zelfzuchtig. Hoewel hij beweerde dat hij ‘het gehele mensdom [zou] verlossen’ (zie Mozes 4:1), ‘bood hij niet aan om onze Heiland te worden. Hij had geen zin om voor wie dan ook te lijden of te sterven. Hij was niet van plan om zijn bloed te vergieten. Hij wilde de heerlijkheid, de eer en de kracht van God zonder daarvoor een prijs te moeten betalen. [...] Hij zou over alles heersen en niemand anders kon vooruitgang maken.’²

In schrill contrast wordt alles wat Christus doet en nog zal doen, gedreven door zijn liefde voor ons (zie 2 Nephi 26:24) en zijn verlangen om onze hemelse Vader te eren (zie Johannes 8:28–29). Het is verootmoedigend en inspirerend om te bedenken dat ‘Jezus Christus was vervuld met onmetelijk grote liefde terwijl Hij onbegrijpelijke pijn, wreedheid en onrechtvaardigheid verduurde. Door zijn liefde voor ons steeg Hij uit boven anderszins onoverkomelijke hindernissen [...] zodat ook wij mogen uitstijgen boven de pijn, wreedheid en onrechtvaardigheid van deze wereld, en anderen mogen helpen, vergeven en tot zegen zijn.’³ Het is dan ook geen wonder dat we zingen: ‘O, het is wonderbaar dat Hij zo hield van mij dat Hij ’s ontzield voor mij.’⁴

In de Schriften staan talloze vergelijkingen tussen het karakter van Jezus Christus en dat van de tegenstander. Wanneer we die bestuderen, kunnen we de omvang van de volmaakte liefde van onze Heiland beter begrijpen.

SATAN

'De duivel gaat rond als een **brullende leeuw**, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden' (1 Petrus 5:8). 'En aldus gaat hij op aarde op en neer en heen en weer, en tracht hij de zielen van de mensen te vernietigen' (Leer en Verbonden 10:27).

'Hij was tegen Mij opgestaan en had gezegd: **Geef mij uw eer**, hetgeen mijn macht is; en ook keerde hij een derde deel van de heerscharen van de hemel van Mij af wegens hun keuzevrijheid' (Leer en Verbonden 29:36).

Hij verspreidde '**de werken van duisternis** en van gruwelen over het gehele oppervlak van het land [...], totdat hij het volk neerhaalde tot algehele vernietiging en tot een eeuwige hel' (Helaman 6:28).

Hij 'trachtte de keuzevrijheid van de mens te vernietigen' (Mozes 4:3) en '**hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn**, net als hijzelf' (2 Nephi 2:27).

JEZUS CHRISTUS

'Ik ben de **goede Herder**; de goede herder geeft zijn leven voor de schapen. [...] Ik geef mijn leven voor de schapen. [...] Ik [geef] mijn leven om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf' (Johannes 10:11, 15, 17-18).

'Dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen. [...] Omdat Ik altijd doe wat Hem welgevallig is. [...] **Ik eer Mijn Vader**. [...] Ik zoek Mijn eer niet' (Johannes 8:28-29, 49-50).

'Ik ben **het Licht der wereld**; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben' (Johannes 8:12).

'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed hebben' (Johannes 10:10) en 'Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te **genezen die gebroken van hart zijn**, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid' (Lukas 4:18-19).

'Aldus zien wij dat de duivel **zijn kinderen ten laats-ten dage niet zal bijstaan**' (Alma 30:60). 'En aldus vleit hij hen, en leidt hen verder totdat hij hun ziel meesleurt tot in de hel' (Leer en Verbonden 10:26), 'toddathij hen grijpt met zijn verschrikkelijke ketenen' (2 Nephi 28:22).

'Ik ben in uw midden en ben **uw voorspraak bij de Vader**' (Leer en Verbonden 29:5), 'ja, Jezus Christus, uw Voorspraak, die de zwakheid van de mens kent en weet hoe Hij degenen die verzocht worden, te hulp moet komen' (Leer en Verbonden 62:1).

'Hij **hitst het hart van de mensen op** om in toorn te twisten, de een met de ander' (3 Nephi 11:29), en 'hij hitst hen op tot ongerechtigheid tegen hetgeen goed is' (Leer en Verbonden 10:20).

'Vrede laat Ik u, **Mijn vrede geef Ik u**; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden' (Johannes 14:27).

Hij, die 'hun gedachten heeft verblind' (2 Korinthe 4:4), 'denkt [...] uw getuigenis [...] te overweldigen' (Leer en Verbonden 10:33), en 'komt en **neemt [...] licht en waarheid [...] weg**' (Leer en Verbonden 93:39).

'Indien u vraagt, zult u openbaring op openbaring, kennis op kennis ontvangen, opdat u de verborgenheden en de vredige dingen zult kennen – datgene wat vreugde brengt, datgene wat het eeuwige leven brengt. [...] Welnu, laat wie in wijsheid tekortschiet, Mij erom vragen, en **Ik zal hem overvloedig geven** en hem geen verwijten maken' (Leer en Verbonden 42:61, 68).

Mogen wij consequent 'de blijvende genade [van de Heiland] indachtig zijn, [Zijn] eeuwige liefde' en de waarheid koesteren dat wij door Hem 'voor eeuwig de gave van leven hebben ontvangen'.⁵ ■

NOTEN

1. Zie Joseph B. Wirthlin, 'Never Give Up', *Ensign*, november 1987, 10.
2. D. Todd Christofferson, 'A Message at Christmas' (devotional aan de Brigham Young University, 12 december 2017), 4, speeches.byu.edu.
3. John H. Groberg, 'De kracht van Gods liefde', *Liahona*, november 2004, 11.
4. 'k Sta spraak'loos', *Lofzangen*, nr. 129.
5. Naar 'As Now We Take the Sacrament', *Hymns*, nr. 169.

Jane was blijmoedig tijdens de reis

*Zijn wij, net als Jane Manning James,
vastbesloten om onze reis met geloof
te voltooien?*

Jane Manning James was moe, maar ze weigerde om te stoppen.

Haar oudste zoon, Sylvester, was groot genoeg om naast de huifkar te lopen. Maar de kleine Silas, die onderweg was geboren, moest nog gedragen worden. Het was 1847 en de familie James zou binnenkort met de eerste pioniers in de Salt Lake Valley aankomen.

Jane was aan lange reizen gewend.

Vier jaar eerder had haar gezin hun woning in het oosten achtergelaten om zich bij de heiligen in Nauvoo aan te sluiten, op de westelijke grens van de beschaving. De reis had over de rivier slechts enkele dagen moeten duren. Maar omdat veel zwarte mensen in die tijd slaven waren, moest Jane herhaaldelijk aantonen dat zij vrij was. Sommige plekken hadden strikte wetten om mensen met een gekleurde huid ervan te weerhouden om door het gebied te reizen. Soms moesten ze wel 500 dollar per persoon betalen.

Misschien door de hoge prijs of door andere vooroordelen weigerde de bemanning van de rivierboot om Jane en haar gezin verder mee te nemen. Onverschrokken lieten ze veel bezittingen achter en gingen ze te voet op pad met wat ze konden dragen.

Het gezin van Jane legde bijna 1.300 kilometer te voet af. Ze liepen op regenachtige dagen en tijdens pikdonkere nachten. Ze trokken een keer door een woud, en sliepen in de open lucht. Toen ze wakker werden, was hun kleding wit van de vorst.

‘We liepen totdat onze schoenen versleten waren en onze voeten pijn deden, opengebarsten waren en

bloedden’, herinnerde Jane zich. [...] ‘We vroegen God de eeuwige Vader om onze voeten te genezen, en onze gebeden werden verhoord.’¹

Op deze zware reis zong Jane lofzangen met haar ouders en broers en zussen, en ze prezen God. Uiteindelijk kwamen ze na een voettocht van bijna drie maanden in Nauvoo aan. Toen de getrouwe heiligen jaren later over de vlakten trokken, bevond Jane zich onder de eerste pioniers. ■

NOOT

1. ‘The Autobiography of Jane Manning James’, history.ChurchOfJesusChrist.org/article/jane-manning-james-life-sketch.

Pasen

29 MAART–4 APRIL

Wat heeft Joseph Smith ons over de dood en de opstanding geleerd?

Joseph Smith leerde door openbaring dat iedereen die overlijdt, door Jezus Christus zal herrijzen en weer levend zal worden (zie Leer en Verbonden 29:26). Hieronder zijn enkele hoopgevende leerstellingen die hij verkondigde.

Er is hoop, zelfs als we rouwen.

'Mijn hart huilt voor wie uit ons midden zijn weggenomen, maar niet zonder hoop, want ik zal ze weerzien en bij hen zijn.'¹

De dood maakt deel uit van Gods plan.

'Het was heel moeilijk voor me om te zien hoe [mijn broers Alvin en Don Carlos] in de kracht van hun leven van ons werden weggenomen. [...] Toch weet ik dat we stil moeten zijn en moeten beseffen dat het Gods hand is, en ons moeten overgeven aan zijn wil; dan is het goed.'²

De dood is tijdelijk.

'[Onze] verwanten en vrienden zijn maar een korte tijd van hun lichaam gescheiden.'³

De rechtvaardigen hoeven niet te vrezen.

'Van alle mensen zijn wij het wel die reden hebben om de grootste hoop en vertroosting voor onze doden te hebben.'⁴

Bespreking

In welke opzichten geven de beloften van de opstanding u hoop en vrede? Hoe kunt u anderen over die beginselen vertellen?

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 193; zie ook 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', KerkVanJezusChristus.org.
2. *Leringen: Joseph Smith*, 193.
3. *Leringen: Joseph Smith*, 188.
4. *Leringen: Joseph Smith*, 188.

Hoe zegent de Heer de mensen die Hem dienen?

Nadat hij was geroepen om zijn gezin achter te laten en op zending te gaan, werden Thomas B. Marsh vele zegeningen beloofd voor de offers die hij zou brengen (zie Leer en Verbonden 31:2, 5, 7).

Evenals broeder Marsh hebben veel mensen zegeningen ontvangen in hun streven om de herstelde kerk van de Heer op aarde te vestigen. Johann en Theresia Huber zijn daar een voorbeeld van. Zij hebben in het begin van de twintigste eeuw aan de vestiging van de kerk in Oostenrijk bijgedragen.

Bespreking

Hoe heeft de Heer u en uw gezin gezegend toen u Hem diende?

NOOT

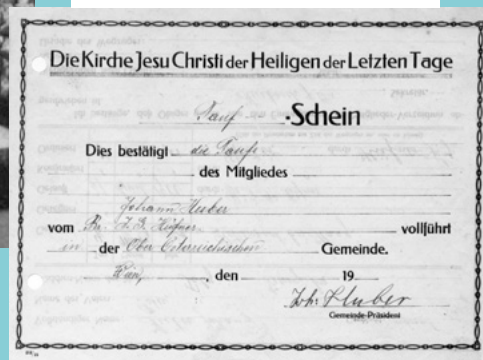
1. Zie 'The First Branch in Austria', Church of Jesus Christ, org.study/history/global-histories.

Johann en Theresia Huber met hun kinderen in 1898.

Geloof in tijden van leed

Toen de familie Huber zich liet dopen, verlieten ze de katholieke kerk, de heersende kerk in Oostenrijk, en kregen ze met veel sociale en wettelijke problemen te maken. Toen de mensen hoorden dat de kinderen van het gezin niet te biecht gingen, dreigden ze de kinderen uit huis te plaatsen. Sommige mensen adviseerden Theresia zelfs om Johann te verlaten.

De lidmaatschapskaart van Johann Huber.

Zegeningen en nieuwe mogelijkheden

Na de Eerste Wereldoorlog werden de oude godsdienstige beperkingen opgeheven, zodat er meer godsdienstvrijheid kwam. De Heer waakte over de familie Huber en zij bleven het evangelie verkondigen. Al snel was er een kleine gemeente die in de schuur van de Hubers samenkam. Johann was de eerste gemeentepresident in Oostenrijk. Hij diende 25 jaar.¹

De eerste diensten van de heiligen der laatste dagen werden in deze graanzolder van de Hubers gehouden.

Hoe vergadert God ons?

De Heiland heeft ons geboden om één te zijn. Hij heeft gezegd: 'Indien u niet één bent, bent u de mijnen niet' (Leer en Verbonden 38:27). We kunnen één worden door ons te vergaderen.

President Henry B. Eyring, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Onze hemelse Vader wil niets liever dan zijn hele gezin bijeen vergaderen en zegenen.'¹ Dit zijn drie manieren om ons te vergaderen en één in geloof te worden.

1. Ons op één plek vergaderen

In de begintijd van de herstelling gebood God zijn heiligen om op 'één plek [te] worden vergaderd, ten-einde hun hart voor te bereiden en in alle dingen voorbereid te zijn' (Leer en Verbonden 29:8).

De heiligen der laatste dagen vergaderden zich toen op veel verschillende plaatsen, bijvoorbeeld in Ohio, Missouri, Illinois, Utah en Engeland. Die vergadering sterkte de heiligen en droeg bij aan de opbouw van de kerk.

2. Vergaderen waar u zich bevindt

In de loop der tijd begonnen de kerkleiders de leden aan te moedigen om zich in hun eigen land te vergaderen en de kerk op te bouwen. Waar de leden zich ook vergaderen, ze kunnen aan de vergadering van het verstrooide Israël deelnemen.

De Heer heeft gezegd: 'Ik heb een groot werk in gereedheid liggen, want Israël zal worden behouden' (Leer en Verbonden 38:33).

Bespreking

Wat voor zegeningen hebt u ontvangen omdat u zich met andere heiligen vergadert? In welke opzichten bent u gezegend toen u God hielp met het vergaderen van zijn kinderen?

NOTEN

1. Henry B. Eyring, 'Het gezin van God bijeen vergaderen', *Liahona*, mei 2017, 20–21.
2. Dale G. Renlund, 'Familiegeschiedenis en tempelwerk: verzegeling en genezing', *Liahona*, mei 2018, 49.

3. Aan beide kanten van de sluier vergaderen

God heeft ons 'geroepen om de vergadering van mijn uitverkorenen tot stand te brengen' (Leer en Verbonden 29:7). Dat omvat ook hen die we door middel van zendingswerk en tempelwerk vergaderen. Ouderling Dale G. Renlund van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Laten wij onze familiegeschiedenis uitzoeken en voor onze voorouders naar de tempel gaan. Dan vervult God veel [...] beloofde zegeningen in één klap aan beide kanten van de sluier.'²

FOTO VAN NAUVOOTEMPEL (ILLINOIS, VS), MITCHELL PALMER

Hoe kunnen we het voorbeeld van Edward Partridge volgen?

Edward Partridge was de eerste bisschop van de herstelde kerk van Jezus Christus. Dankzij zijn sterke getuigenis was hij bereid om alles op te offeren en de ene na de andere beproeving te doorstaan, want hij wist dat de kerk waar was.

Wat voor iemand was hij?

De Heer zei dat Edwards hart 'zuiver is voor mijn aangezicht, want hij is zoals Nathanaël vanouds, in wie geen bedrog is' (Leer en Verbonden 41:11). Dat betekent dat Edward geen verlangen had om anderen te misleiden of te bedriegen. Zijn intenties waren zuiver. Waarom is het belangrijk dat kerkleiders die eigenschap hebben?

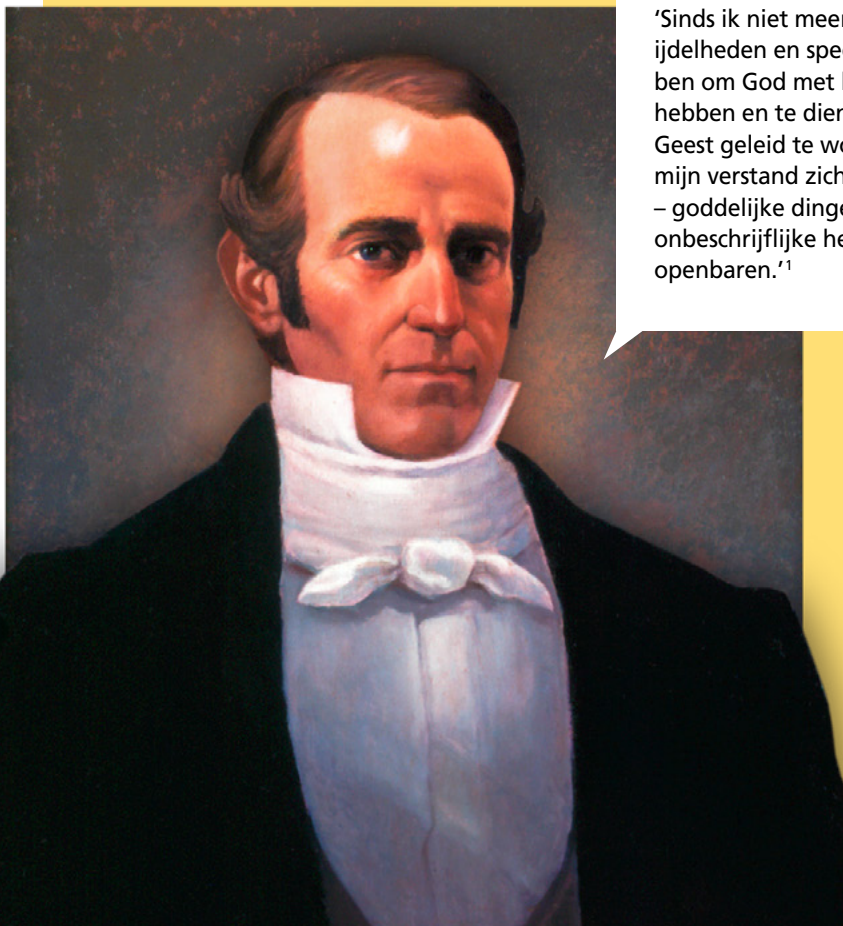
Wat voor offers bracht hij?

Toen Edward lid van de kerk werd, werd hij door zijn vaders familie verworpen. Als bisschop beheerde hij de bezittingen die de heiligen aan de Heer hadden toegewijd. Hij offerde ook zijn eigen handel op (zie Leer en Verbonden 41:9) en leefde in schrijnende armoede. Hij werd vanwege zijn geloof met pek en veren ingesmeerd, vervolgd en gevangengenomen. Hoewel sommige leiders van de kerk afvielen, bleef hij trouw. Hij diende de Heer uit alle macht totdat hij op 46-jarige leeftijd overleed (zie Leer en Verbonden 124:19).

Bespreking

Hoe komt het dat Edward Partridge in staat was om zoveel beproevingen te doorstaan? Wat hebben we aan zijn voorbeeld wanneer wij de Heer dienen?

'Sinds ik niet meer om wereldse goederen, ijdelheden en speeltuigen geef, en bereid ben om God met heel mijn hart lief te hebben en te dienen, en door zijn Heilige Geest geleid te worden, lijkt het wel of mijn verstand zich voortdurend uitbreidt – goddelijke dingen ontvangt, totdat onbeschrijflijke heerlijkheden zich aan mij openbaren.'¹

NOOT

1. Edward Partridge, brief aan vrienden en burens in Painesville, *Messenger and Advocate*, januari 1835, 61.

Onze bediening aan mensen met een beperking

Vrees niet om de helpende hand uit te steken en te leren hoe u kunt helpen.

Het kan moeilijk zijn om vrienden en burenen met een beperking te bedienen. Hoewel we op christelijke wijze willen helpen, weten we soms niet goed hoe.

Toen ze in New Canaan (Connecticut, VS) woonden, kregen de Thompsons een tweeling. Toen de meisjes te vroeg geboren werden en bleek dat ze het syndroom van Down hadden, kwam hun wijk te hulp. Ze kregen steun toen de tweelingzussen een openhartoperatie moesten ondergaan en maandenlang in het ziekenhuis moesten blijven. In het begin waren de behoeften duidelijk waar te nemen. De leden verzorgden maaltijden, kinderopvang, huishoudelijke hulp, hulp met Kerstmis enzovoort.

Maar de liefdevolle hulp hield niet op toen de kinderen ouder werden en de behoeften minder zichtbaar waren. Liefdevolle vrienden, leidinggevenden en dienende broeders en

zusters deden hun best om met de Thompsons te overleggen hoe ze konden helpen.

‘Een vriendin vroeg me waar we het moeilijk mee hadden’, zei zuster Thompson. ‘Ik antwoordde dat de zondag vooral moeilijk was omdat mijn man en ik het vaak druk met onze roeping hadden, en dat de verantwoordelijkheid daardoor bij onze oudste dochter terechtkwam. Mijn vriendin bood meteen aan om elke zondag enkele uren voor de tweeling te zorgen. Dat deed ze maandenlang.’

In de tienerjaren van de tweeling overlegden leidinggevenden geregeld met de ouders om activiteiten te plannen die geschikt waren voor de tweeling en leuk voor alle jongevrouwen. Een andere vriendin nodigde de meisjes bij haar thuis uit zodat de Thompsons aan de koorrepetities konden deelnemen.

Toen de Thompsons naar Utah verhuisden, werd er een echtpaar

aangewezen om het gezin te dienen. ‘Voordat ze ons bezochten, vroegen ze altijd wat onze behoeften waren en wat voor boodschap het meest geschikt voor ons gezin zou zijn’, zei zuster Thompson. ‘Ze namen de tijd om alle gezinsleden te leren kennen. Dat is belangrijk omdat de broers en zussen van gehandicapte kinderen vaak over het hoofd worden gezien.’ Het echtpaar nodigde de tweeling geregeld uit voor speciale activiteiten, om de rest van het gezin te ontlasten.

Zuster Thompson adviseert dienende broeders en zusters niet bang te zijn om aan ouders te vragen waar ze het moeilijk mee hebben en hoe ze kunnen helpen. ‘Neem gewoon contact op. Hoe beter u iemand leert kennen, hoe beter u gaat begrijpen hoe u hem of haar kunt dienen.’

MIDDELEN: FOTO-ILLUSTRATIE, NANCY ANN KIRKPATRICK;
RECHTS: FOTO-ILLUSTRATIE, GETTY IMAGES

Suggesties voor het bedienen van mensen met een beperking en hun familie

1. Leer ze persoonlijk kennen, onafhankelijk van hun beperking. Vraag ze wat ze u over zichzelf willen vertellen. Wat zijn hun interesses?
2. Benader ze zoals u anderen van die leeftijd zou benaderen. Zorg ervoor dat u door uw gedrag en de toon van uw stem respect toont. Zorg ervoor dat u ze rechtstreeks aanspreekt.
3. Negeer mensen met een beperking niet. Erken ze en betrek ze erbij. Bespreek met het lid en het gezin wat zij kunnen bijdragen en hoe ze kunnen helpen.
4. Als het om jonge gehandicapten gaat, kunt u iets zeggen als: 'Vertel me wat meer over David.' Op die manier kan het gezin dat vertellen waar ze zich prettig bij voelen.
5. Aanbieden om tijd met gehandicapte kinderen door te brengen, stelt de ouders in staat om aandacht aan de andere kinderen te besteden of in andere behoeften te voorzien. Het kweekt ook begrip voor de last die op de verzorgers rust.
6. Ook als u niet persoonlijk beschikbaar bent, kunt u hulp bieden. Een briefje met een bemoedigend woord of een vriendelijke stem kan veel betekenen. U kunt eventueel iets online bestellen voor een verjaardag of voor andere behoeften. ■

NUTTIGE INFORMATIEBRONNEN

1. Leer meer over wat zorgverleners ervaren in 'Bijzondere behoeften, bijzondere lessen', *Liahona*, juni 2020, 28–31.
2. Bestudeer 3 Nephi 22:13: 'En al uw kinderen zullen door de Heer onderwezen zijn' (cursivering toegevoegd). Waarom zou God het woord *al* hebben gebruikt? Wat betekent dat voor u in uw bediening aan zijn kinderen?
3. [Disability.ChurchofJesusChrist.org](https://www.Disability.ChurchofJesusChrist.org) bevat veel informatie in tien talen.

Geloof op alle niveaus van vaardigheid

Marissa Widdison

Assistent-hoofdredacteur app Evangelieleven

Elke sterveling heeft verschillende sterke en zwakke punten, vaardigheden en beperkingen. Dit artikel gaat over drie leden van de kerk die medisch gezien gehandicapt zijn. Uit hun goede werken blijkt dat zij, vooral wat betreft het volgen van de Heiland, zeker *bekwaam* zijn – in staat om aan de opbouw van zijn koninkrijk bij te dragen, om iets voor anderen te betekenen, en om een voorbeeld voor anderen te zijn.

Een ieder van ons kan op unieke en krachtige wijze aan de opbouw van Gods koninkrijk bijdragen.

Liefdevol bedienen

President Juan Medina is voor de tweede keer gemeentepresident, maar deze keer is het iets anders. Deze keer kan hij de mensen die hij bedient niet zien. 'Ik ben langzamerhand blind geworden, maar ik ben de vaardigheid van God om anderen te dienen niet kwijtgeraakt', zegt president Medina vanuit zijn huis in Sonora (Mexico). 'Het is een voorrecht om mijn broeders en zusters te dienen.'

Gedurende de COVID-19-pandemie heeft president Medina elk lid van zijn gemeente gebeld om te vragen hoe het met ze ging. Dat heeft volgens hem niet alleen anderen geholpen, maar hij voelde zich ook minder

Juan Medina

gespannen en depressief. 'Door bediening, van anderen jegens mij en van mij jegens anderen, heb ik de ware liefde van Christus leren kennen.'

President Medina zegt dat hij vooral graag met nieuwe leden samenwerkt. 'Er is een duidelijk verschil tussen hun leven voor en na de doop', zegt hij. 'Ze veranderen door liefde.'

Toen we president Medina naar de moeilijkheden op zijn pad vroegen, noemde hij zijn blindheid niet eens. Maar hij sprak over de mensen die niet elke week naar de avondmaalsdienst komen en over zijn verlangen om hen te laten weten hoezeer ze gemist worden.

'De grootste zegen die ik heb ontvangen, is dat mijn leven door het evangelie is veranderd', zegt hij. 'Mijn blindheid heeft daar niets aan veranderd.'

Met honderden naar de tempel

Er zijn heel weinig plekken waar Heather Nilsson liever is dan in de tempel.

'Het is een heerlijke plek omdat het letterlijk het huis des Heren is', zegt ze.

Ze houdt vooral van de Los Angeles tempel (Californië, VS), waar ze haar zending heeft vervuld. Veel verordeningen die ze daar heeft verricht, waren voor leden van haar eigen familie.

'Ik heb mijn grootvader nooit gekend, maar ik heb hem in de tempel leren kennen', zegt ze.

Door haar hersenverlamming zijn veel dingen moeilijk voor haar. Zuster Nilsson zegt dat ze soms ontmoedigd is omdat haar geboortefwijking haar van bepaalde dingen weerhoudt, zoals autorijden of hardlopen. Maar door haar vertrouwen in God heeft ze hoop die veel sterker is dan wanhoop. Ze herinnert zich nog goed wanneer ze voor het eerst van de opstanding hoorde. Ze was toen 6 jaar en was door leden van de kerk geadopteerd.

'Wat ik nu niet kan, kan ik door de verzoening van Jezus Christus straks wel', zegt ze.

Heather Nilsson

Ondertussen blijft zuster Nilsson, met haar talent voor familiehistorisch werk, samen met God zielen redden. Ze heeft voor haar adoptieve en biologische familie genealogisch onderzoek gedaan en voor honderden mensen in beide families verordeningen verricht. Op moeilijke dagen leest ze haar patriarchale zegen. Die zegen verfrist haar geloof en herinnert haar eraan dat ze haar huidige problemen in een eeuwig perspectief moet zien.

Zuster Nilsson hoopt dat ieder die dit artikel leest, zich realiseert hoezeer onze hemelse Vader van hem of haar houdt. 'Als er ook maar iets is wat ik u op het hart wil drukken, dan is het dat u nooit alleen bent, ook al voelt dat soms zo aan. Onze hemelse Vader heeft u lief. U bent zijn kind.'

Zelfvertrouwen en bemoediging verspreiden

Hoewel Bridger Pons ernaar uitkeek om het avondmaal te zegenen, was er ook iets waar hij tegenop zag: het voorlezen en uit het hoofd leren van de avondmaalsgebeden. Bridger is dyslectisch, een leerstoornis waardoor lezen en schrijven moeilijk is.

'Ik heb heel hard mijn best gedaan om goed te leren lezen, maar ik ben nog steeds zenuwachtig als ik iets in een grote groep moet voorlezen', zegt Bridger. 'Als ik zenuwachtig ben, maak ik fouten, waardoor ik nog zenuwachtiger word.'

Daarom hebben Bridger en zijn moeder een versie van de avondmaalsgebeden afgedrukt die makkelijker te lezen is. De gebeden zijn in een groter lettertype afgedrukt en in korte zinnen opgesplitst. Na veel oefening was hij in staat om de gebeden zonder fouten op te lezen.

'De angst overwinnen om iets in een grote groep voor te lezen, is voor de meeste mensen geen probleem, maar voor mij wel', zegt Bridger.

Zijn extra inspanningen bleken anderen op onverwachte wijze tot zegen te zijn. Na de dienst kwamen verscheidene leden naar hem toe en zeiden dat ze zich door zijn langzame, welbewuste wijze van lezen beter op de Geest konden concentreren. Hoewel behulpzame leiders zijn moeilijkheden begrijpen, is Bridger erachter gekomen dat

Bridger Pons

andere jongemannen in de ring soortgelijke hulp nodig hebben. Hun angst om voor te lezen had invloed op hun deelname in de kerk en op hun zelfvertrouwen om zich op een zending voor te bereiden. Nu deelt de familie Pons hun hulpmiddelen zoveel mogelijk met anderen.

Bridger zegt dat hij hoopt dat meer mensen zullen beseffen dat goed voorlezen niets met je intelligentieniveau te maken heeft. Hij gaf ook deze bemoedigende woorden voor hen die net als hij leesproblemen hebben: 'Je staat er niet alleen voor. En je bent *zeker* intelligent.'

Samen Zion opbouwen

In de Schriften staat dat iedereen van God een gave van de Geest heeft gekregen (zie Leer en Verbonden 46:11). Dat geldt voor mensen van alle vaardigheidsniveaus. Op een dag horen we misschien dat onze non-verbale broeders en zusters stille gebeden voor ons hebben uitgesproken of dat ze de Geest bij ons thuis hebben uitgenodigd.

Met de vaardigheden die wij te bieden hebben, kunnen we samen Zion verder opbouwen. Alleen als *iedereen* erbij betrokken is en gewaardeerd wordt, zal onze kerkfamilie volledig zijn. ■

VRAAG EN ANTWOORD

Wat zegt de kerk over beperkingen?

Jezus heeft duidelijk gezegd dat een beperking geen gevolg van zonde of een straf van God is (zie Johannes 9:1–3). Hedendaagse profeten en apostelen hebben nadrukkelijk gezegd dat verschillende mensen, onder wie gehandicapten, belangrijk en nodig zijn in de kerk. 'We hebben behoefte aan uw unieke talenten en perspectief', aldus ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'De diversiteit onder mensen en volken wereldwijd is de kracht van deze kerk.'¹

Ik geef leiding. Wat voor suggesties hebt u om mensen met een beperking erbij te betrekken?

Heet ze net zo welkom als alle andere leden van uw unit. Spreek met ze en, als dat gepast is, met hun begeleiders. Leer ze kennen, kom erachter wat hun talenten zijn en bedenk met een gebed in uw hart manieren waarop zij in de kerk kunnen dienen. Ontdekken wat hun behoeften zijn. Help ze om met anderen in contact te komen. Creëer een inclusieve sfeer in uw wijk. In plaats van aanpassingen als een last te beschouwen, ziet u deze verzoeken als een manier waarop u kunt leren om meer kinderen van onze hemelse Vader te bereiken. Vaak zijn de aanpassingen voor die ene persoon een zegen voor velen.

Mijn kind is gehandicapt. Zijn er evangelische hulpbronnen om mij en mijn gezin te helpen?

Sommige wijken of ringen hebben deskundigen die zijn geroepen om mensen met een beperking en hun familieleden te helpen.

NOOT

1. Dieter F. Uchtdorf, 'Kom, voeg u bij ons', *Liahona*, november 2013, 23.

Voor uzelf zorgen terwijl u voor anderen zorgt

Koji Okumura

Ik ben in een familie met drie generaties opgegroeid – mijn grootouders, ouders, twee jongere broers en een tante – en iedereen woonde onder hetzelfde dak. Mijn grootmoeder zorgde voor mijn tante, die met verstandelijke en emotionele problemen kampte. Toen mijn grootmoeder overleed, nam mijn moeder de volledige verantwoordelijkheid voor mijn tante over. Ze zorgde dag en nacht voor haar bij ons thuis.

Uiteindelijk verhuisde mijn tante naar een gemeenschapscentrum. Hoewel ze toen ver weg woonde, bezocht mijn moeder haar geregeld. Na het overlijden van mijn moeder werd ik de belangrijkste hulpbron voor mijn tante. Toen begreep ik hoe toegewijd mijn moeder was geweest. Ik was ook heel dankbaar voor de attente mensen die over mijn tante waakten.

Vermoeidheid van mantelzorgers

Uit eigen ervaring ben ik gaan begrijpen dat mantelzorgers met verschillende moeilijkheden te maken krijgen. Culturele verwachtingen, familierelaties en beschikbaarheid van voorzieningen kunnen allemaal invloed op mantelzorgers hebben. Maar er is een probleem waar bijna alle mantelzorgers mee te maken krijgen: vermoeidheid. Dat gebeurt vooral als een oudere voor een andere zorgt, meestal als de ene partner voor de andere zorgt. Uit onderzoek blijkt dat mantelzorgers van 66–96 jaar oud die gestrest zijn, 63 procent meer risico op overlijden hebben dan zij die geen mantelzorger zijn.¹

Eerste en tweede gebod

We kunnen veel over christelijke zorgverlening leren als we het eerste en tweede grote gebod bestuderen.

Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.

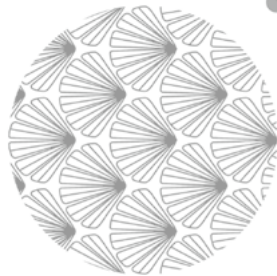
‘Dit is het eerste en het grote gebod.

‘En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf’ (Mattheüs 22:37–39).

In deze verzen geeft de Heer ons volgens mij een handleiding die vooral nuttig voor mantelzorgers is. Ten eerste: heb de Heer lief. Verwaarloos de eenvoudige dingen die u geestelijk versterken niet. Bid. Lees in de Schriften. Vind rust in uw hart. Voel de kracht van de liefde die onze hemelse Vader voor u heeft.

‘U moet brandstof in uw tank hebben voordat u anderen ervan kunt geven.’ – Ouderling Jeffrey R. Holland

U bent waarschijnlijk al vervuld van liefde voor uw naaste – in dit geval de persoon voor wie u zorgt. Maar hebt u zichzelf ook lief, op rechtschapen wijze?

Het is tweerichtingsverkeer

In mijn ervaring als therapeut en in mijn eigen gezin heb ik gemerkt dat mantelzorgers vaak het gevoel hebben dat ze alles zelf moeten doen. Dat is eenvoudigweg niet waar. Mantelzorgers die geen hulp aanvaarden, krijgen op een bepaald moment bijna altijd een burn-out. Ze moeten anderen de kans geven om te helpen. Ze moeten met familieleden, vrienden, dienende broeders en zusters, en wijk- of gemeenteleiders overleggen. Wie mantelzorgers graag wil helpen moet rekening houden met hun verlangen om over hun dierbare te waken en hem of haar tot zegen te zijn.

Hier zijn enkele punten die nuttig kunnen zijn om samen te bespreken:

- Wat voor steun van familieleden is beschikbaar?
- Wat kan de mantelzorger in staat stellen om enkele minuten, of zelfs een uur of twee, uit te rusten?
- Hoe vaak zijn bezoeken nuttig? Wat voor soort bezoeken?
- Hoe kan de mantelzorger de tijd vinden om verbonden te hernieuwen door naar de tempel of de

kerk te gaan en aan het avondmaal deel te nemen?

- Zou het waardevol voor de mantelzorger zijn om met iemand te praten?
- Is er hulp nodig met voedsel, transport of overheidsprogramma's?

Houd als mantelzorger dit advies van ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen in gedachten:

‘Voor wie onder u er oprecht naar streeft de lasten van een ander te dragen, is het belangrijk dat u zichzelf sterkt en opbouwt, wanneer anderen zoveel van u verwachten en inderdaad zoveel van u vragen. Niemand is zo sterk dat hij nooit moe of gefrustreerd wordt of de behoefte herkent voor zichzelf te zorgen. [...]

‘De zorgverleners moeten ook worden verzorgd. U moet brandstof in uw tank hebben voordat u anderen ervan kunt geven.’² ■

De auteur woont in Yamanashi (Japan).

Voor meer tips of informatie verwijzen we u naar de langere versie van dit artikel in de app Evangeliebibliotheek of op liahona.ChurchofJesusChrist.org.

NOTEN

1. Richard Schulz en Scott R. Beach, ‘Caregiving as a Risk Factor for Mortality: The Caregiver Health Effects Study’, *Journal of the American Medical Association*, vol. 282, nr. 23 (15 december 1999), 2215–2219.
2. Jeffrey R. Holland, ‘Elkaars lasten dragen’, *Liahona*, juni 2018, 29–30.

OM OVER NA TE DENKEN

Kent u een mantelzorger? Hoe kunt u die persoon deze maand helpen?

VERTEL ONS

Bent u een mantelzorger? Hoe kunt u uw geloof en energie op peil houden? Deel uw gedachten en ervaringen op facebook.com/liahona.

Met de hulp van Jezus Christus overwinnen

Beste ouders,

De uitgave van deze maand bevat belangrijke onderwerpen zoals Jezus Christus en zijn verzoening, het overwinnen van wereldse zorgen, en bediening als u of een dierbare een beperking heeft. Gebruik de onderstaande artikelen en de bijbehorende afbeeldingen om een gesprek met familieleden op gang te brengen, en ze begrip van deze en andere aspecten van het herstelde evangelie van Jezus Christus bij te brengen.

Zie pagina 26 voor materiaal ter verdieping van uw wekelijkse gezinsstudie van *Kom dan en volg Mij*.

FOTO: GETTY IMAGES

EVANGELIEBESPREKINGEN

Ons op Christus concentreren

In deze paastijd kunnen we meer doen om ons op de Heiland en zijn zoenoffer te concentreren. Gebruik 'Evangeliebasis' op pagina 6 en het artikel van ouderling Jeffrey R. Holland op pagina 8 om uw kinderen bij te brengen wat Jezus Christus voor u en voor hen heeft gedaan. U kunt samen een lijst maken van manieren waarop Christus' voorbeeld, leringen, leven, dood, verzoening en opstanding u en uw gezin tot zegen zijn. Geef uw bespreking meer diepgang met het artikel op pagina 22 over het schrille contrast tussen de Heiland en Satan.

Besprek hoe u in deze paastijd als gezin iets christelijks kunt doen.

Wereldse zorgen overwinnen

De wil van de Heer moet belangrijker voor ons zijn dan wereldse zorgen. Lees het artikel van ouderling Boom op pagina 18. Besprek als gezin deze vragen: Welke wereldse zorgen staan u in de weg? Hoe kunt u zich beter op de wil van de Heer richten? Hebt u weleens iets meegemaakt wat op de ervaring van ouderling Boom lijkt? Wat hebt u daarvan opgestoken?

Beperkingen en bediening

Lees de artikelen op pagina 30 en 32. Haal de kernbegrippen eruit die het meest toepasselijk op uw kinderen zijn. Als iemand in uw familie gehandicapt is, concentreer u dan op het goede dat hij of zij kan doen. Als u iemand met een beperking bedient, besprek dan hoe deze beginselen aan de verbetering van uw hulpverlening kunnen bijdragen.

Hulp bij Kom dan en volg Mij

Zie pagina 25 voor een kort verslag uit het leven van Jane Manning James, een getrouwe vrouw in de begintijd van de herstelling.

PLEZIER MET DE GEZINSSTUDIE

Eensgezindheid

Leer en Verbonden 38:24–31

In Leer en Verbonden 38:27 zegt de Heer: 'Ik zeg u: Wees één; en indien u niet één bent, bent u de mijnen niet.' Wij worden aangemoedigd om één te zijn, 'opdat u zult ontsnappen aan de macht van de vijand' (Leer en Verbonden 38:31).

1. Ga samen in het midden van de kamer staan.
2. Kies iemand om door het midden van de groep te stappen.
3. Herhaal de oefening, maar ga als groep dichter bij elkaar staan. Houd zo mogelijk elkaars armen of handen vast.

Bespreking: In welke opzichten worden we beter tegen invloeden van buitenaf beschermd als we dichter bij elkaar staan? Hoe kunnen we door grotere eensgezindheid beschermd worden?

Dit idee is van Brenda Slade

DEZE MAAND IN VOOR DE KRACHT VAN DE JEUGD

'Hoe ik faalde als mislukkeling'

Het is gemakkelijk om bij de pakken neer te zitten als we gefaald hebben. Maar als we de Heer bij onze plannen betrekken, is het onmogelijk om te falen! Lees dit artikel met uw gezin en bespreek verschillende manieren om succes te meten.

Figuur uit de kerkgeschiedenis

Lees samen over de onbevreesde Phebe Carter, die in 1830 haar huis en familie achterliet om in Ohio lid van de kerk te worden.

Vraag en antwoord

Bespreek met uw tieners enkele ideeën om hun gedachten vrij te houden van de negatieve invloeden rondom hen. In dat artikel staat ook een vraag over de wet van toewijding, en wat voor invloed die op ons heeft.

'Perfekte eenheid'

In dit artikel staat dat we allemaal uniek zijn en dat we met een eensgezinde en liefdevolle houding samen kunnen komen.

DEZE MAAND IN DE VRIEND

Hulp bij *Kom dan en volg Mij*

Lees het verhaal uit de Schriften voor jonge lezers van deze maand om meer te weten te komen over de eerste zendelingen in deze bedeling.

De ware betekenis van Pasen

Lees hoe Isabella troost vond nadat haar broertje was overleden.

Pionier in Zuid-Afrika

Lees over Julia Mavimbela, vooraanstaand burger, tuinier

en getrouwe bekeerling die tijdens burgerlijke onrust liefde boven verbittering koos.

Moed om te dienen

Lees hoe een jongen uit Brazilië door dienstbetoon een getuigenis kreeg dat we allemaal kinderen van God zijn. U kunt uw kinderen ook helpen met de 'Helpende-handenuitnodiging' van deze maand!

Kerkgeschiedeniskaartjes

Gebruik de kaartjes van deze maand om uw kinderen over Jane Manning James en Parley P. Pratt en hun rol in de herstelling te vertellen.

Opvoeden vanuit geloof in een veranderende wereld

U kunt een sterke invloed op uw kinderen hebben, ongeacht wat de samenleving ze bijbrengt.

Denise Dunlop

Mijn eigen kindertijd getuigt van de sterke invloed die een christelijke volwassene op een kind kan hebben. Mijn moeder overleed toen ik 4 jaar was, en mijn grootmoeder heeft mij en mijn broers en zussen mede opgevoed. Zij was lid van het Leger des Heils, en ze leerde ons bidden, onze vijanden liefhebben en aardig voor andere mensen zijn. Haar leiding in die belangrijke jaren was het fundament van mijn latere keuzes.

Nu ben ik al ruim 40 jaar zelf moeder en kinderverzorgster, en ik heb gezien dat de normen en waarden in de samenleving steeds meer tegen de leringen van de Heiland ingaan. Het kwaad lijkt alles te beïnvloeden, van boeken en muziek tot dagelijks taalgebruik. Maar wij hoeven ons niet overweldigd te voelen. De Heer zal ons leiden om te weten hoe we onze kinderen in dit culturele klimaat moeten onderwijzen, beschermen en versterken. Hieronder staan drie specifieke lessen die ik heb geleerd, en waar uw gezin misschien ook iets aan kan hebben.

1. Leg meer nadruk op relaties dan op regels

Omdat ik zonder het 'ideale gezin' als voorbeeld ben opgegroeid, twijfelde ik voortdurend aan mijzelf en mijn vaardigheden als moeder. Dit citaat van ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen stelde me gerust: 'Als u [...] ernaar streeft om God lief te hebben en het evangelie na te leven; [...] als u uw best doet om een zo goed mogelijke ouder te zijn, dan hebt u alles gedaan wat een mens kan doen, en alles wat God van u verwacht.'¹ Om ons uiterste best te doen, hebben we de hulp van de Heiland nodig – en als er ooit een tijd is geweest waarin ouders op Hem moeten vertrouwen, is dat nu!

In plaats van ons druk te maken over allerlei regels, en of onze kinderen die wel gehoorzamen, kunnen we ons op onze relatie met hen en met de Heiland concentreren. Onze dierbare profeet, president Russell M. Nelson, heeft gezegd: 'Probeer uw kinderen niet te beheersen. Probeer liever naar hen te luisteren, ze te helpen

om het evangelie te leren, ze te inspireren en ze naar het eeuwige leven te leiden. U vertegenwoordigt God in de zorg voor kinderen die Hij aan u heeft toevertrouwd. Laat zijn goddelijke invloed in uw hart aanwezig zijn als u onderricht en overtuigt.'² Ik heb ervaren dat dit advies goed is.

2. Maak samen plezier

Een van de manieren waarop wij een goede relatie met onze kinderen hebben opgebouwd, was door gezinsactiviteiten. Het waren vaak eenvoudige momenten, zoals een wandeling of aan het strand fish-and-chips eten. Onze kinderen wisten dat we graag tijd met hen doorbrachten.

We probeerden naar onze kinderen te luisteren, zodat zij zich op hun gemak voelden om ons over hun problemen te vertellen. Als er zich een gezinsprobleem voordeed, kwamen we met onze kinderen bij elkaar om de kwestie te bespreken, naar hun mening te luisteren en samen een oplossing te bedenken.

3. Wees een voorbeeld van evangelieleven

Ik was nog geen lid van de kerk toen mijn kinderen klein waren, maar mijn man wel – het heeft achttien jaar geduurd voordat ik me liet dopen. Hij heeft onze kinderen door gezinsgebed, Schriftstudie en gezinsavond geholpen om een relatie met hun hemelse Vader op te bouwen. We waren verre van

volmaakt, maar mijn man was standvastig en geduldig.

Ik ben van mening dat het voorbeeld van mijn man op het gebied van evangelieleven de grootste invloed op onze kinderen heeft gehad. Ze zagen dat hij in de Schriften las, bad en naar de kerk ging – ook als hij alleen ging. Dat gedrag had een veel grotere invloed dan wat we onderwezen.

Zelfs als uw gezinssituatie niet ideaal is, kunt u uw kinderen toch leiden. Raak niet ontmoedigd.

We kunnen vandaag beginnen

Als ouders moeten we onze kinderen uiteindelijk loslaten, en ze vertrouwen als ze zelf beslissingen nemen. Dan hebben we hopelijk vertrouwen in deze woorden van de profeet Joseph Smith: 'Ik leer hun de juiste beginselen en zij besturen zichzelf.'³ We kunnen vandaag beginnen om een bron van evangeliebegeleiding voor onze kinderen te zijn, ongeacht wat er in de wereld om ons heen wordt verkondigd. ■

De auteur woont in Western Australia (Australië).

NOTEN

1. Jeffrey R. Holland, 'Because She Is a Mother', *Ensign*, mei 1997, 36.
2. Russell M. Nelson, 'Heil en verhoging', *Liahona*, mei 2008, 10.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 306.

Standhouden als dierbaren de kerk verlaten

Ik was verbijsterd toen mijn broer besloot de kerk te verlaten, maar ik was in staat om een liefdevolle relatie met hem in stand te houden en mijn eigen getuigenis te behouden.

Frederik Hegner Odgaard

Ik was nog niet zo lang thuis van mijn zending toen mijn ouders me vertelden dat mijn 19-jarige broer niet meer naar de kerk wilde. Ik was verbijsterd – ik had nooit gedacht dat mijn broer de kerk zou verlaten.

Ik weet nog dat ik hem tijdens mijn zending over evangelieonderwerpen had gemaïld en hem had gevraagd of hij ook op zending wilde gaan. Hij wist het nooit zeker, en toen ik op die e-mails terugkeek, begreep ik dat er al aanwijzingen waren dat hij aan het evangelie twijfelde.

Ik begon me af te vragen wat ik anders had kunnen doen. En ik vroeg me af waarom dit juist nu moest gebeuren. Ik was van streek omdat ik wilde dat hij voor zijn eigen bestwil een getuigenis zou hebben. Maar ik besepte ook dat ik het misschien voor mij wilde. Ik wilde dat hij samen met mij naar de kerk zou gaan, en dat hij op zending zou gaan, zodat we over onze ervaringen konden praten. Dus het was moeilijk voor me toen hij dat allemaal niet wilde.

Ik had net twee jaar lang op mijn zending met mensen over godsdienst en geloofsovertuigingen gesproken, dus ik begreep niet waarom het zo moeilijk was om daar met mijn eigen broer over te praten.

Maar dat was het wel. Mijn geloof werd op een nieuwe manier beproefd. Op mijn zending moest ik hard werken, van elke dag genieten en geloven dat alles goed zou komen. Maar met mijn broer was dat heel anders.

Op zending had ik geleerd om geïnspireerde vragen te stellen en om begrip te vragen. Maar ik kende de mensen die ik onderwees niet van tevoren. Mijn enige relatie met hen was dat ik hen onderwees en hen hielp om dichterbij Christus te komen. Ik kende mijn broer al zijn hele leven, en ik had nog nooit een relatie met hem gehad om hem dichterbij Christus te brengen.

Ik herinner me nog een gesprek dat we hadden toen ik hem iets over de kerk vroeg. Hij zei dat hij geen getuigenis van sommige leringen had. Als dat met mensen op mijn zending was gebeurd, had ik met respect en begrip gereageerd, wetend dat zij gewoon nog niet klaar waren, en dat andere zendelingen hen misschien later zouden onderwijzen. Maar omdat ik zoveel van mijn broer hield, was het moeilijker om begrip op te brengen. Ik wilde hem duidelijk maken wat ik wist, en ik wilde dat hij dezelfde Geest en liefde van God zou voelen als ik. Het was zo moeilijk voor me om te accepteren dat hij niet voor het evangelie koos.

Het heeft tijd gekost om aan de situatie te wennen, maar nu, bijna twee jaar nadat ik van mijn zending ben thuisgekomen, is de relatie met mijn broer nog steeds goed. We praten niet veel over het evangelie, maar we bespreken andere dingen. Ik zou nog steeds willen dat we het evangelie gemeen hadden, maar we hebben veel andere dingen gemeen. We doen nog steeds leuke dingen samen, en ik heb hem als persoon lief, want hij is een goed mens.

Kleine handelingen van geloof en aanbidding kunnen een krachtige invloed op ons getuigenis hebben.

Wat ik heb geleerd

Ik heb in die tijd enkele dingen geleerd die ook voor jullie nuttig kunnen zijn als een dierbare de kerk verlaat, zodat je niet alleen een goede relatie met die persoon kunt onderhouden, maar dat je getuigenis in zo'n geestelijk moeilijke tijd sterk kan blijven.

- Bedenk dat iedereen keuzevrijheid heeft en dat het niet jouw schuld is als iemand de kerk verlaat.
- Versterk je relatie met hen. Laat altijd merken dat je hen liefhebt. Laat jullie onderlinge band niet door hun relatie met de kerk beïnvloeden.
- Doe samen dingen die je allebei leuk vindt.
- Hoewel je geen beslissingen voor anderen kunt nemen, kun je *we* een goed voorbeeld voor hen zijn en hen steunen.

- Bid over de situatie. Onze hemelse Vader kent zijn kinderen, dus je kunt er zeker van zijn dat Hij het beste weet hoe Hij je kan helpen.
- Bestudeer de Schriften. Ik heb veel aan voorbeelden uit de Schriften gehad, en ik heb geleerd dat mijn situatie vrij vaak voorkomt. Ook veel gezinnen in de Schriften hadden gezinsleden die niet geloofden of zelfs tegen de kerk gekant waren, maar het gezin bleef hen liefhebben.
- Praat openlijk over je gevoelens met familieleden die actief in het evangelie zijn. Zij hebben misschien soortgelijke gedachten, en hebben wellicht ook iemand nodig om mee te praten. Help elkaar.
- Verwaarloos ten slotte je eigen spiritualiteit niet.

Je getuigenis sterk houden

Als mensen in jouw omgeving de kerk verlaten, kan dat je eigen geloof beïnvloeden, vooral als de persoon iemand is die je in evangelisch opzicht bewonderde. Dan kun je aan bepaalde facetten van je getuigenis gaan twijfelen. Ik weet dat ik wat twijfels had toen mijn broer de kerk verliet. Maar daarom is het zo belangrijk om goed voor onszelf en ons getuigenis te zorgen. Als je jouw eigen getuigenis opbouwt en behoudt, hoef je niet bang te zijn voor de beslissingen die anderen nemen.

Bedenk dat we allemaal het risico lopen dat we aan ons geloof gaan twijfelen als we het niet versterken. De meeste mensen verlaten de kerk niet van de ene dag op de andere. Maar als we de dagelijkse dingen vergeten die we moeten doen om ons getuigenis te versterken, kunnen we steeds verder van het evangelie afdwalen, zonder het te merken. Als we terug naar de basis gaan, zoals het bestuderen van de Schriften, dagelijks bidden en die kleine handelingen van geloof en aanbidding verrichten, kan dat een krachtige invloed op ons getuigenis hebben.

En bovenal, als een dierbare die de kerk verlaat, jouw getuigenis aantast en vragen en twijfels bij je oproept, houd dan deze wijze raad in gedachten: 'Plaats alsjeblieft eerst vraagtekens bij je twijfels, voordat je vraagtekens plaatst bij je geloof'¹ en '*houd vast aan wat je al hebt*.'²

Versterk je relatie met hen. Laat altijd merken dat je hen liefhebt.

Probeer altijd naar Hem te luisteren

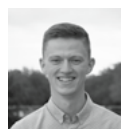
Het is volgens mij belangrijk dat jongvolwassenen een plan hebben, dat ze weten wat hun doelen zijn en wat ze willen bereiken. Maar we moeten goed nadenken en de Heer bij die plannen en bij ons dagelijks leven betrekken. Dat kan soms moeilijk zijn omdat we elke dag zoveel andere taken moeten verrichten. Maar we kunnen altijd wat tijd voor onze hemelse Vader en Jezus Christus vrijmaken. En als we dat doen, zullen we de stormen van het leven altijd kunnen weerstaan. Ik denk aan de woorden in Romeinen 8:31: 'Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?'

President Russell M. Nelson heeft gezegd dat we in de komende tijd niet geestelijk kunnen overleven tenzij we de Geest bij ons hebben en persoonlijke openbaring ontvangen.³ Ik heb altijd geweten dat persoonlijke openbaring belangrijk is, maar ik heb er niet altijd voldoende mijn best voor gedaan. Ik weet dat ik de Geest dagelijks moet uitnodigen.

Persoonlijke openbaring is precies zoals het klinkt: persoonlijk. En we kunnen steeds beter gaan leren hoe de Heer tot ons spreekt als we Hem om hulp vragen bij het

herkennen van zijn stem en zijn hand in ons leven. Hij is de beste leraar.

Wij hebben geen controle over het gedrag van anderen, vooral op het gebied van geloofsversterking en evangelielevens. Maar ik weet dat als onze dierbaren moeite met hun geloof hebben, en wij God op de eerste plaats zetten, zijn wil volgen en naar Hem luisteren, we altijd gezegend zullen worden met antwoorden, een sterk getuigenis en de geestelijke openbaring die we nodig hebben om Hem te blijven volgen. ■

Frederik Hegner Odgaard is 22 jaar en woont in Aalborg (Denemarken). Hij is in het zendingsgebied Birmingham (Engeland) op zending geweest. Hij studeert nu geneeskunde, en houdt van de bètawetenschappen en het oplossen van vraagstukken. Hij brengt graag tijd met zijn familie door en gaat graag naar de kerk.

NOTEN

1. Dieter F. Uchtdorf, 'Kom, voeg u bij ons', *Liahona*, november 2013, 23.
2. Jeffrey R. Holland, 'Ik geloof, Heere', *Liahona*, mei 2013, 94.
3. Zie Russell M. Nelson, 'Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', *Liahona*, mei 2018, 96.

Mijn familie werd gezegend door de **geïnspireerde veranderingen** in het zendingswerk

Lara Agustina Chaves

Door de veranderingen in de manier waarop zendelingen met hun familie mogen communiceren, heb ik met mijn moeder over evangeliebeginselen kunnen praten.

Samen met mijn vader en twee zussen ben ik acht jaar geleden lid van de kerk geworden. Sinds mijn doop heb ik de prachtige zegeningen ontvangen die mijn hemelse Vader voor mij en mijn familieleden heeft bereid. Het evangelie is een grote zegen in mijn leven en ik heb het geluk gevonden waarnaar ik op zoek was!

Toen ik het Boek van Mormon begon te lezen, sprak Lehi's visioen van de boom des levens me heel erg aan (zie 1 Nephi 8; 11). Dat kwam doordat ik ook wilde dat mijn hele familie en iedereen die me dierbaar was de vrucht van de boom zou proeven en de liefde van God zou voelen.

Daarom bereidde ik me voor om een voltijdzending te vervullen. Ik werd aan het zendingsgebied Guatemala-Stad (Guatemala) toegewezen.

Tijdens mijn zending heb ik zoveel mensen door het evangelie ten goede zien veranderen. Dat vervulde mijn hart elke dag met vreugde. Maar elke keer dat mijn collega en ik een gezin onderwezen, werd ik aan mijn eigen familie herinnerd, vooral aan mijn moeder, die geen lid van de kerk was. Elke voorbereidingsdag probeerde ik haar in mijn e-mails aan te moedigen om de zendelingenlessen te volgen. Ik bad dat onze hemelse Vader haar hart zou voorbereiden om het evangelie te aanvaarden.

Een geïnspireerde kans

Ik was nog op zending toen de geïnspireerde verandering plaatsvond betreffende de communicatie van zendelingen met hun familie.¹ Toen ik het nieuws voor het eerst hoorde, kreeg ik een ingeving van de Geest om mijn moeder uit te nodigen meer over het evangelie te leren. Die verandering en dat gevoel maakten mij blij. Gedurende de week vroeg ik de Heer wat ik het best met haar kon bespreken.

Toen de voorbereidingsdag aanbrak, en ik mijn moeder op het computerscherm zag, kreeg ik sterk het gevoel dat we samen moesten bidden. Toen ik dat tegen haar zei, stemde ze ermee in. Tijdens dat videogesprek legde ik aan haar uit wat ik als zending verkondigde: dat het evangelie van Jezus Christus was hersteld. Ik

getuigde met heel mijn hart van de waarheid daarvan. Ik moedigde haar ook aan om zelf in gebed te gaan en God te vragen of dat waar was. We beëindigden ons gesprek met een gebed dat zij uitsprak. We voelden beiden heel sterk de Geest die in ons hart doordrong. Na dat gesprek stuurde ik een verwijzing naar de zendelingen in haar gebied.

Ik keek gespannen uit naar ons gesprek de volgende week. Net als de week voordien begonnen we ons videogesprek met een gebed, waarna ik naar de Geest luisterde om te weten wat ik met haar moest bespreken. Dat ging zo wekenlang door. Uiteindelijk ging ze tot mijn verbazing de zendelingenlessen volgen. En ik zag een nieuwe glinstering in haar ogen.

Onze hemelse Vader kan met onze hulp wonderen verrichten

Na mijn zending ging ik samen met mijn moeder naar haar zendelingenlessen. In een van die lessen zei ze met een glimlach dat ze het verlangen had om verbonden met de Heer te sluiten. Ik was geschokt toen ik hoorde dat ze antwoord had ontvangen dat het evangelie waar was! De Geest was sterk aanwezig en getuigde in ons hart van de waarheid.

Enkele weken nadat ik van zending was thuisgekomen, was ik getuige van een van de grootste wonderen van mijn zending: mijn moeder liet zich dopen en sloot een verbond met onze hemelse Vader.

De tranen rolden over mijn wangen toen ik haar in het water zag afdalen. Toen ik haar later omhelsde, waren we allebei erg emotioneel. Maar we voelden voornamelijk Gods liefde voor ons. Ze keek me aan en zei: 'Ik had het gevoel dat God mij omhelsde en me welkom heette. Ik weet dat Hij op mij heeft gewacht.'

Ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat zendingswerk soms verricht kan worden als we beseffen dat 'het niet uw verantwoordelijkheid is om mensen te bekeren. Dat is de taak van de Heilige Geest. Het is uw taak om te vertellen wat u in uw hart voelt, en in overeenstemming met uw overtuiging te leven. [...]

'Volg dat pad, dan zal God door middel van u wonderen verrichten om zijn dierbare kinderen te zegenen.'²

Toen ik mijn moeders woorden hoorde, werd mijn getuigenis sterker, en wist ik met heel mijn hart dat onze hemelse Vader naar onze gebeden luistert en ons kan helpen om de vrucht van de boom met anderen te delen – vooral met onze familieleden. ■

Lara Agustina Chaves is 22 jaar en woont in Buenos Aires (Argentinië). Ze luistert graag naar muziek, vindt het fijn om piano te spelen en brengt graag tijd in de buitenlucht door. Ze gaat ook graag naar haar favoriete plek: de tempel.

NOTEN

1. Zie 'Missionaries Now Have More Options to Communicate with Families', 15 februari 2019, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Dieter F. Uchtdorf, 'Zendingswerk: verkondigen wat u in uw hart voelt', *Liahona*, mei 2019, 17.

MEER VOOR JOU!

Je vindt meer artikelen voor jongvolwassenen in de digitale versie van de *Liahona* van april, in de app Evangeliebibliotheek (op ChurchofJesusChrist.org of in de mobiele app).

Deze maand vind je meer artikelen over dierbaren die de kerk verlaten, het liefhebben van mensen die een andere overtuiging hebben, en standhouden in je geloof als je het enige lid van de kerk in je familie bent.

DIGITALE THEMA-ARTIKELEN

**Ben je het enige lid van de kerk in je familie?
Je staat er niet alleen voor**

Hoe mijn hart veranderde toen mijn broer de kerk verliet

Anja Dögg Mathiesen, Hafnarfjörður (IJsland)

WEKELIJKSE CONTENT VOOR JOVO'S

Elke week staan er ook nieuwe artikelen in Wekelijkse content voor JOVO's, die je vindt in het gedeelte voor jongvolwassenen in de Evangeliebibliotheek (op ChurchofJesusChrist.org of in de mobiele app).

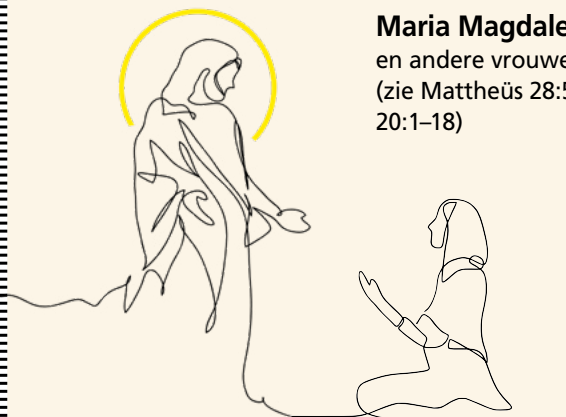

Hij is herrezen:

Wie de herrezen Christus zag – en zal zien

Dit zijn enkele mensen die de Heer zagen nadat Hij de dood had overwonnen. In welke opzichten versterkt de kennis dat anderen de herrezen Heiland hebben gezien, uw geloof in Hem? Wat voor geestelijke ervaringen hebben de waarheid van zijn opstanding aan u bevestigd?

33 N.C.

Maria Magdalena

en andere vrouwen bij het graf
(zie Mattheüs 28:5, 9; Johannes 20:1–18)

De discipelen

in Galilea (zie Johannes 20:24–29)

Ruim 500 mensen

tegelijkertijd (zie 1 Korinthe 15:6)

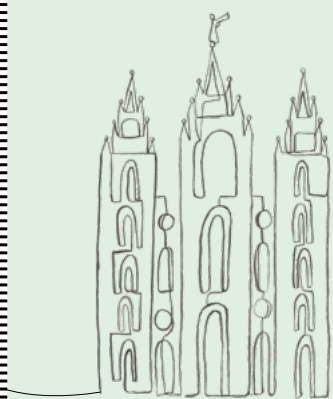
Ongeveer 2.500 Nephieten

bij de tempel in het land Overvloed
(zie 3 Nephi 11:10–17)

De tien verloren stammen van Israël

(zie 3 Nephi 17:4)

DEZE BEDELING (VANAF 1820)

2 september 1898
President Lorenzo Snow
in de Salt Laketempel

Voorjaar 1820

Joseph Smith in New York
(zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–20)

16 februari 1832

Joseph Smith en Sidney Rigdon
in Hiram in de Amerikaanse staat Ohio
(zie Leer en Verbonden 76:19–24)

3 april 1836

Joseph Smith en Oliver Cowdery
in de Kirtlandtempel
(zie Leer en Verbonden 110:1–10)

IN DE TOEKOMST

De hele wereld
bij de wederkomst
(zie Leer en Verbonden 101:23)

De mensen in Adam-ondi-Ahman

(zie Leer en Verbonden 27:5–14; 116:1)

De mensen in Nieuw-Jeruzalem

in Amerika (zie Leer en Verbonden 45:66–67)

De Joden in Jeruzalem

(zie Leer en Verbonden 45:48, 51–53)

JONGVOLWASSENEN

*Als dierbaren de kerk
verlaten*

42

DE LIEFDE VAN DE
HEILAND

**HET CONTRAST
TUSSEN DE HEILAND
EN DE DUIVEL**

22

LEDEN MET EEN
BEPERKING

**GODS KONINKRIJK
OPBOUWEN**

32

MANTELZORGERS

HULP AANVAARDEN

36

OUDERS

**KINDEREN TEN
GOEDE BEÏNVLOEDEN**

40

